Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

CENA 15 gr.

Dziś 8 stron

DZIENNIK ŁÓDZKI

Rok VIII nr 184 (2500) Łódź, sobota 2 sierpnia 1952 r.

25 rocznicę powstania Chińskiej Armii Ludowo-Wyzwoleńczej

Depesza Marszałka Rokossowskiego

Do
Głównodowodzącego Chińskiej Armii Ludowo-Wyzwoleńczej
Towarzysza CZU-TEH.

W dniu święta bratniej Chińskiej Armii Ludowo-Wyzwoleńczej w imieniu żołnierzy Wojska Polskiego i swoim własnym, zasyłam Wam i w Waszej osobie bohaterskim żołnierzom chińskim najserdeczniejsze pozdrowienia.

Powstała 25 lat temu Chińska Armia Ludowo - Wyzwoleńcza przeszła pod kierownictwem Komunistycznej Partii Chin i Towarzysza Mao Tse-Tunga wspaniały szlak bojowy, walcząc o narodowe i społeczne wyzwolenie wielkiego narodu chińskiego.

W tej walce wzorem dla Chińskiej Armii Ludowo-Wyzwoleńczej była niezwyciężona Armia Radziecka.

Dziś Chińska Armia Ludowo-Wyzwoleńcza, związana braterstwem broni i idei z potężną Armią Radziecką i armiami państw demokracji ludowej, broni pokoju i niepodległości swojej ojczyzny przed zakusami amerykańskich imperialistów.

Proszę przyjąć życzenia dalszych sukcesów w umacnianiu siły bojowej Chińskiej Armii Ludowo-Wyzwoleńczej.

Minister Obrony Narodowej
(—) KONSTANTY ROKOSSOWSKI
Marszałek Polski

Przyjęcie w Radzie Państwa

WARSZAWA — Dnia 1 bm. Prezydent Rzeczypospolitej wydał w salach Rady Państwa przyjęcie dla posłów Sejmu Ustawodawczego z okazji zakończenia prac sejmowych.

W przyjęciu uczestniczyli członkowie Rady Państwa z Marszałkiem Sejmu, Władysławem Kowalskim na czele, członkowie Biura Politycznego KC PZPR, Rząd Rzeczypospolitej z prezesem Rady Ministrów Józefem Cyrankiewiczem na czele, członkowie Komisji Konstytucyjnej oraz przedstawiciele świata nauki, kultury i sztuki.

Laureaci nagród państwowych

Prof. dr KAZIMIERZ BASSALIK laureat nagrody I stopnia za wybitne osiągnięcia w dziedzinie fizjologii roślin.

JAROSŁAW IWASZKIEWICZ laureat nagrody I stopnia za wybitne zasługi twórcze w literaturze polskiej.

JAN KURNAKOWICZ nagroda III stopnia za wybitne osiągnięcia artystyczne w roli Horodniczego w sztuce Gogola pt. „Rewizor" w Państwowym Teatrze Narodowym w Warszawie.
CAF

W imieniu ludu miast i wsi

Sejm przyjął jednomyślnie ustawę o ordynacji wyborczej do Sejmu

Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

WARSZAWA 1. VIII. 108 posiedzenie Sejmu w dniu 1. VIII 1952 r. otworzył marszałek Kowalski. W dalszym ciągu debaty nad projektem ordynacji wyborczej do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zabrali głos pos. pos. Jaszczukowa (SD), Kłosiewicz (PZPR), Frankowski (Klub Katolicko - Społ.), Maślanka, (ZSL), Kołodziejski (bezpartyjny).

W głosowaniu Sejm Ustawodawczy uchwalił jednomyślnie ustawę — ordynacja do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — wraz z poprawkami komisji oraz poprawką zgłoszoną przez pos. Nagórskiego.

W drugim punkcie porządku dziennego pos. Krygier (PZPR) złożył sprawozdanie Komisji Planu Gospodarczego i Budżetu o przedłożeniu rządowym o zamknięciu rachunków państwowych za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1950 r. z wnioskiem Najwyższej Izby Kontroli o udzielenie rządowi przez Sejm Ustawodawczy absolutorium za powyższy okres.

W głosowaniu Sejm Ustawodawczy jednomyślnie zatwierdził przedłożone przez rząd zamknięcie rachunków państwowych za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1950 r. oraz udzielił rządowi absolutorium za powyższy okres.

Na tym porządek dzienny posiedzenia został wyczerpany.

Głos zabiera marszałek Sejmu Władysław Kowalski, który reasumuje pięcio i półletni okres kadencji Sejmu Ustawodawczego (patrz niżej).

Z kolei marszałek Kowalski zawiadamia Izbę, że w dniu 31 lipca otrzymał pismo Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie zamknięcia zwyczajnej sesji wiosennej Sejmu Ustawodawczego, zwołanej w dniu 28 kwietnia 1952 r., po czym ogłasza zwyczajną sesję wiosenną za zamkniętą.

Posłowie urządzają marszałkowi Sejmu Kowalskiemu serdeczną owację.

Przyjętą przez Sejm ustawę o ordynacji wyborczej do Sejmu Ustawodawczego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej publikujemy w pełnym brzmieniu na str. 3, 4 i 5. dzisiejszego wydania.

Przemówienie Marszałka Sejmu Władysława Kowalskiego

Za chwilę zakończy się ostatnie posiedzenie Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospolitej Polskiej. Posiedzenie dzisiejsze zamyka doniosły okres politycznego rozwoju Polski Ludowej.

Prace swoje Sejm Ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej wykonywał w warunkach trudnej, napiętej, zaostrzającej się sytuacji międzynarodowej. Już w dniu wyborów do Sejmu jasne było, że po zakończeniu drugiej wojny światowej imperialiści anglosascy powrócili na wydeptaną przez siebie ścieżkę brutalnej ekspansji imperialistycznej. Napotkawszy na niezłomny bastion ochrony niezależności i pokoju, jakim jest Związek Radziecki, tym bardziej rozwinęli charakteryzujące tę ekspansję cechy antyradzieckie, wszczynając przygotowania do nowej awantury wojennej, do agresji wymierzonej przeciwko Krajowi Rad i przeciwko krajom demokracji ludowej.

Układy przyjaźni

Od pierwszych dni istnienia władzy ludowej w Polsce jednym z istotnych celów naszej polityki zagranicznej było wpierw — wywalczenie pokoju, a następnie jego utrzymanie i utrwalenie. W tej dziedzinie Sejm Ustawodawczy kontynuował dzieło Krajowej Rady Narodowej, do której wiekopomnych zasług zaliczyć należy m. in. dokonaną w dniu 5 maja 1945 r. ratyfikację układu z dnia 21 kwietnia tegoż roku o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Radzieckim. Nadając jak najbardziej pokojowy kierunek polityce naszego państwa, Sejm Ustawodawczy ratyfikował w dniu 17 kwietnia 1947 r. układ o przyjaźni i wzajemnej pomocy z Czechosłowacją, w dniu 16 czerwca 1948 r. — układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej z Bułgarią, w dniu 25 czerwca 1948 r. — układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej z Węgrami, a w dniu 10 lutego 1949 r. — pakt przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy z Rumunią.

W dniu 28 października 1950 r. Sejm uroczyście ratyfikował zawarty w Zgorzelcu układ z Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej polsko-niemieckiej granicy państwowej, a w dniu 22 marca 1951 r. — akt o wykonaniu wytyczenia państwowej granicy między Polską a Niemcami, podpisany we Frankfurcie nad Odrą.

Politykę rządu w sprawie Niemiec, Sejm Ustawodawczy jednomyślnie akceptował w rezolucji, uchwalonej w dniu 26 czerwca 1948 r., powziętej w związku z konferencją warszawską ministrów spraw zagranicznych ośmiu państw.

W walce narodów świata o pokój, doniosłym wydarzeniem był odbyty w Warszawie II Światowy Kongres Pokoju.

W obronie pokoju

Sejm Ustawodawczy uchwalił ustawę o obronie pokoju. W ustawie tej Sejm Ustawodawczy stwierdził, że propaganda i przygotowania do nowej wojny stanowią największą groźbę dla pokojowej współpracy narodów i są zbrodnią przeciw ojczyźnie i całej ludzkości.

Akty ustawodawcze Sejmu wyraziły wolę ludu polskiego

W okresie kadencji Sejmu Ustawodawczego zaszły w stosunkach społecznych w Polski ogromne zmiany, wyrażające zwycięską drogę budownictwa socjalistycznego w naszej ojczyźnie. Minione pięciolecie znaczy się pasmem wspaniałych zwycięstw robotników i chłopów, którzy połączeni nierozerwalnym sojuszem zburzyli stare, zmurszałe i znienawidzone stosunki i urządzenia społeczne i budują nowe, zapewniające jasną, słoneczną, socjalistyczną przyszłość narodowi polskiemu.

Wielka, zwycięska bitwa klasowa, jaką były wybory do Sejmu Ustawodawczego, zjednoczenie ruchu robotniczego na rewolucyjnej platformie marksizmu — leninizmu, zjednoczenie ruchu ludowego pod hasłem pogłębienia sojuszu robotniczo-chłopskiego, przedterminowe wykonanie planu 3-letniego, wykonanie dotychczasowych zadań Planu 6-letniego, a wreszcie — uchwalenie wielkiej karty zwycięskich osiągnięć ludu pracującego — Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — oto zewnętrzne przejawy głębokiego i rewolucyjnego procesu budowy Polski Socjalistycznej — zwierania się szeregów we froncie narodowym walki o pokój i Plan 6-letni, głębokiego i rewolucyjnego procesu przekształcania się narodu polskiego w naród socjalistyczny.

Sejm Ustawodawczy powołany przez naród w dniu 19 stycznia 1947 r. do spełnienia zaszczytnych funkcji najwyższego organu władzy ludowej wykonał wielką pracę ujmowania w formę aktów ustawodawczych woli ludu pracującego, ludu, który miłuje pokój i który pragnie twórczo pracować.

Od odbudowy kraju do budowy kraju socjalistycznego

W okresie, który dziś zamykamy, odbyło się 12 sesji sejmowych. W tym czasie Sejm uchwalił dwa narodowe gospodarcze plany wieloletnie: Trzyletni Plan Odbudowy Gospodarczej oraz 6-letni Plan Rozwoju Gospodarczego i Budowy Podstaw Socjalizmu.

W okresie swej kadencji Sejm Ustawodawczy łącznie z dzisiejszym odbył 108 posiedzeń plenarnych. Posiedzenia plenarne przygotowywane były przez liczne, intensywnie nieraz pracujące komisje sejmowe. Stan ustawodawstwa jaki zastaliśmy, daleki był jeszcze od tego, by nowa demokratyczno-ludowa treść prawa obleczona była w odpowiednią formę prawną. Zastaliśmy ustawodawstwo w części jeszcze przedwojenne, powstałe w warunkach burżuazyjno-obszarniczej Polski, które należało zmienić, zastąpić nowym, ludowym prawem.

Wykonując to zadanie Sejm Ustawodawczy uchwalił w czasie swej kadencji 395 ustaw oraz zatwierdził 355 dekretów wydanych przez rząd.

Sejm Ustawodawczy wyraził w formie tych kilkuset aktów ustawodawczych postępujące ciągle naprzód przemiany naszego życia społeczno - gospodarczego i osiągnięcia klasy robotniczej i pracującego chłopstwa, które obecnie rejestruje i utrwala Konstytucja.

Najważniejsza jednak w dziedzinie ustrojowej była ustawa z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej. Na podstawie tej ustawy najszersze rzesze ludzi pracy wciągane są do współudziału w rządzeniu swoim ludowym państwem. Około 100 tys. robotników i chłopów pracujących — członków rad narodowych bierze dziś bezpośredni i aktywny udział w pracach rad.

W dziedzinie wymiaru sprawiedliwości Sejm Ustawodawczy wydawał akty, mające na celu dalsze pogłębienie i ugruntowanie praworządności ludowej oraz dalsze, coraz mocniejsze związanie organów wymiarów sprawiedliwości z masami ludowymi.

Sejm jako wykonawca woli narodu uchwalił Konstytucję i ordynację wyborczą

Jeżeli możemy dziś powiedzieć, że Konstytucja rejestruje i utrwala prawa obywateli, które już im w rzeczywistości przysługują, to dlatego właśnie, że wcześniej już wyrosły one z podstaw ustrojowych Polski Ludowej, a wyrażone zostały w szeregu ustaw uchwalonych przez Sejm.

Pragnieniom i poglądom najszerszych mas polskiego ludu pracującego dał Sejm Ustawodawczy wyraz, gdy zgodnie ze swym powołaniem, w najgłębszym przekonaniu o ogromnej doniosłości swego aktu, jednomyślnie uchwalił Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Konstytucję, która będzie „tarczą i orężem naszego narodu w walce o rozkwit i świetność naszej ojczyzny".

Uchwaliliśmy wreszcie ordynację wyborczą, na której podstawie lud pracujący powoła swych przedstawicieli do pierwszego Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — nowego organu jego zwierzchniej władzy i najwyższego wyraziciela jego suwerennych praw, który przejmie zaszczytną funkcję Sejmu Ustawodawczego.

W wysiłkach budownictwa socjalistycznego, podejmowanych przez klasę robotniczą i jej Partię, czynnie uczestniczą wszystkie patriotyczne siły narodu polskiego. Wyrazem rosnącej jedności narodu w jego twórczych wysiłkach pokojowego budownictwa socjalistycznego była ścisła współpraca PZPR, ZSL, SD w toku wszystkich poczynań Sejmu Ustawodawczego.

Jesteśmy silni dzięki ciągle umacniającemu się sojuszowi robotniczo-chłopskiemu, dzięki rosnącemu wysiłkowi, stale podnoszącej się świadomości politycznej klasy robotniczej i mas pracujących, których awangardą i wychowawcą jest Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i przewodniczący jej Komitetu Centralnego — Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bolesław Bierut. (Oklaski).

Jesteśmy mocni dzięki niewzruszonemu sojuszowi i przyjaźni ze Związkiem Socjalistycznych Republik Rad — podstawie wszystkich naszych zwycięstw; mocni, ponieważ walce o pokój przewodzi Stalin, genialny kierownik państwa radzieckiego i ukochany nauczyciel mas ludowych całego świata. (Oklaski).

Idziemy śmiało naprzód ku nowym zwycięstwom. Głęboko zapadły w serca każdego obywatela Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej słowa Prezydenta Bieruta: „Nasze hasło zagrzewające do boju i prowadzące w przyszłość — to umacnianie frontu narodowego w walce o pokój i Plan 6-letni".

Wielki sukces na Igrzyskach w Helsinkach odniósł w rzucie młotem 20-letni Węgier Csermak, który wynikiem 60,34 ustanowił nowy rekord świata i zdobył złoty medal olimpijski.
Na zdjęciu: Csermak w czasie rzutów finałowych.

Skup zboża w woj. łódzkim

Ze wszystkich stron województwa napływają meldunki o sprawnym i planowym przeprowadzaniu skupu zboża. Przodujący chłopi wysoko przekraczają plany i przykładem swoim pociągają za sobą innych, chcąc dopomóc robotnikom w budowaniu ludowej ojczyzny. I tak np.:

W POW. BRZEZINY w gm. Mroga Dolna trzej członkowie gminy odstawili manifestacyjnie do punktu skupu 1200 kg zboża.

W POW. ŁĘCZYCA równie piękny przykład sumiennego wypełniania obowiązków dał sołtys grom. Szworawa, gm. Poddębice Z. Kabaciński, który na zaplanowane dla niego 135 kg zboża odstawił aż 425 kg.

W POW. RAWA MAZOWIECKA do dn. 1.8. plan wykonały gminy: Walowice, Rawa Mazowiecka, Inowłódz i Boguszyce.

Dawniej kapitaliści sprowadzali z zagranicy

— dziś my sami produkujemy

Rozmowa z inż. Landkofem

Przed niewielu dniami zamieściliśmy na naszych łamach wypowiedź naczelnego inżyniera Centr. Zarz. Przem. Bawełnianego — Z. Wojtkowskiego na temat poważnej rekonstrukcji parku maszynowego w „bawełnie", przewidzianej w okresie do końca Planu 6-letniego. Ponieważ unowocześnienie przemysłu bawełnianego oparte ma być w głównej mierze na krajowej produkcji maszyn i części zamiennych, zwróciliśmy się do dyrektora Centralnego Zarządu Przemysłu Maszyn Włókienniczych — inż. Landkofa z zapytaniem, w jakim stopniu CZPMW przygotowany jest do sprostania tym zadaniom. W odpowiedzi dyr. Landkof stwierdza co następuje:

Na wstępie podkreślić należy, że przemysł maszyn włókienniczych jest w Polsce gałęzią nową. Przed wojną maszyny te pochodziły wyłącznie z importu. Dopiero w Polsce Ludowej powstała w Zielonej Górze nowoczesna fabryka zgrzeblarek, rozbudowano, zrekonstruowano i przystosowano do produkcji maszyn włókienniczych zakłady metalowe w Bielsku i inne.

Jednocześnie stworzono Centralne Biuro Techniczne Przemysłu Maszyn Włók., które w ciągu 6 lat istnienia zdołało wykształcić i wykwalifikować kadry konstruktorskie. CBT skonstruowało i wykonało około 250 prototypów różnych maszyn włókienniczych, z których większość zastosowano w seryjnej produkcji.

Młody przemysł maszyn włókienniczych ma już do zanotowania poważne osiągnięcia, jak:

1. wyposażenie Fabryki Włókien Syntetycznych w Gorzowie i Włókien Ciętych w Jeleniej Górze,
2. wybudowanie jednej z nielicznych w Europie fabryki igieł dziewiarskich (konstruktorzy automatów do igieł dziewiarskich otrzymali ostatnio na wniosek CZPMW nagrodę państwową),
3. uruchomienie seryjnej produkcji krosien automatycznych, które pracują już w naszych zakładach włókienniczych, zwiększając wydajność pracy i zmniejszając obsługę,
4. wyprodukowanie nowego typu elektroselfaktora, który nie tylko zastosowano w naszym przemyśle wełnianym, ale i eksportuje się w wielkich ilościach za granicę (konstruktor — inż. Bizoń otrzymał również nagrodę państwową),
5. wyprodukowanie jednoprocesowych trzepalń na wymianę dotychczasowych przestarzałych,
6. uruchomienie seryjnej produkcji zgrzeblarek do bawełny,
7. uruchomienie wielkoseryjnej produkcji snowadeł szybko bieżnych, krochmalarek, różnych przewijarek, suszarek, kompletnych przędzalń wełny zgrzebnej itp.,
8. zastąpienie wielkiej ilości rodzajów części zamiennych znormalizowanymi typami (np. ilość produkowanych rodzajów wrzecion bawełnianych z pięćdziesięciu kilku ograniczona została do 8 typów).

W pracy naszej są jeszcze braki. Przede wszystkim niedostateczna jest jakość produkcji. W kierunku zmiany tego stanu rzeczy zwracają się wysiłki centralnego zarządu, konstruktorów, aparatu technicznego.

Trzeba przyspieszyć uruchomienie jednej z wielkich inwestycji Planu 6-letniego — Łódzkich Zakł. Maszyn Włókienniczych, które odegrają decydującą rolę w rekonstrukcji przemysłu bawełnianego, dostarczając wielkich ilości nowoczesnych krosien automatycznych i kompletnych przędzalń.

Należy również w zakładach podległych CZPMW opracować nowoczesne procesy technologiczne zmniejszające pracochłonność, zorganizować specjalne gniazda obróbcze, gromadząc w jednym miejscu komplet maszyn potrzebnych do produkcji poszczególnych typów części zamiennych itp.

Niezbyt dobrze układała się dotąd współpraca z przemysłem bawełnianym, który dotychczas nie interesował się pracami konstrukcyjnymi CBT i produkcją fabryk maszyn włókienniczych, korzystając chętnie z importu. Na skutek tego np. Dolnośląska Fabryka Krosien wobec braku zamówień nie wykonała w tym roku ani jednego krosna i przeszła na produkcję obrabiarek.

Przemysł bawełniany nie sygnalizował na czas braków lub wad w dostarczanych przez CZPMW maszynach, co utrudniało wykrycie błędów w produkcji.

Dalszą wreszcie trudność stanowią niskie kwalifikacje obsługi maszyn w zakładach bawełnianych. Nowoczesne maszyny jak krosna automatyczne, czy agregaty trzepalniane wymagają wysokokwalifikowanej obsługi. *I dlatego sprawa podniesienia kwalifikacji załóg w przemyśle bawełnianym jest nieodzownym warunkiem sprawnego przebiegu rekonstrukcji.*

W ostatnim okresie zaznacza się poważny przełom na lepsze w naszej współpracy z przemysłem bawełnianym, która przejawia się w coraz przychylniejszym stosunku fachowców włókienników w zakładach do maszyn krajowej produkcji. Pozwala to nam wyrazić przekonanie, że powstają właściwe warunki dla przeprowadzenia całkowitego unowocześnienia parku maszynowego w „bawełnie", co przyniesie w efekcie podniesienie wydajności pracy i poprawę jakości wyrobów włókienniczych.

Rozmowę przeprowadził
W. ORŁ.

Z debaty sejmowej

nad projektem ordynacji wyborczej

POS. KŁOSIEWICZ (PZPR)

Mówca podkreśla, że ordynacja wyborcza przepojona głęboko demokratycznymi zasadami, zapewnia swobodne, najpełniejsze wyrażanie woli ludu pracującego w wyborach do Sejmu, zapewnia najczynniejszy udział ludu pracującego w powołaniu najwyższego organu władzy państwowej.

W projekcie ordynacji wyborczej związki zawodowe widzą gwarancję najszerszego udziału i najżywszej aktywności mas ludowych w decydowaniu o składzie i obliczu najwyższego organu władzy ludowej — jaki stanowić będzie Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, widzą one w tym projekcie zabezpieczenie wysuwania do Sejmu najlepszych synów klasy robotniczej, najlepszych przedstawicieli narodu polskiego, ludzi związanych z masami ludowymi, wiernych interesom narodu, gotowych służyć wiernie i ofiarnie sprawie rozkwitu naszego kraju, umocnieniu niepodległości naszej ojczyzny.

POS. FRANKOWSKI (Klub Katolicko—Społeczny)

Omawiając udział Klubu Katolicko-Społecznego w pracach Sejmu Ustawodawczego pos. Frankowski podkreśla, że działalność ta wypływała z przekonania, że niezależnie od takich czy innych różnic światopoglądowych obowiązkiem historycznym naszego pokolenia jest budować wspólnie wielkość i szczęście naszej ojczyzny, jest utrzymać jedność w sprawach, które mają najżywotniejsze znaczenie dla rozwoju narodu i jego przyszłości.

Z tego źródła — mówi pos. Frankowski — płynęła nasza postawa wobec tak zasadniczych aktów, jak Plan 3-letni, jak Plan 6-letni, jak wreszcie ostatnio wobec Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Z tego też źródła płynęła nasza postawa wobec nowej fali rewizjonizmu niemieckiego, godzącego w całość i nierozerwalność Ziem Zachodnich z macierzą. Z tego też źródła płynęła nasza postawa wobec tych Polaków na emigracji, którzy chcieliby pertraktować z Adenauerem, jak również wobec tych, którzy będąc w kraju chcieliby zakłócać nasz pokój wewnętrzny, dezorganizować nasze życie gospodarcze i opóźniać tempo naszego rozwoju.

Kończąc pos. Frankowski oświadcza, że klub jego głosować będzie za przedłożonym projektem ustawy.

POS. KOŁODZIEJSKI (bezpart.)

Wskazując na to, iż nasza ordynacja wyborcza zapewnia organizacjom zgłaszanie kandydatów zarówno z własnej inicjatywy, jak również spośród osób wysuniętych na zebraniach pracowników w zakładach pracy, na zebraniach gromadzkich itp., pos. Kołodziejski oświadcza: powołanie wszystkich obywateli do wysuwania kandydatów — to jest to wielkie novum państw socjalistycznych lub do socjalizmu idących.

Mówca podkreśla, że zasada ta jest ważna specjalnie dla bezpartyjnych, którzy w systemie rządów burżuazyjnych musieli albo głosować na kandydatów wystawionych przez obce im, często nieznane bliżej partie polityczne, albo wstrzymywać się od głosowania.

Nadchodzące wybory, których ordynację dziś uchwalimy — oświadczył pos. Kołodziejski — będą doniosłym, radosnym wydarzeniem w życiu naszego narodu, będą jego wielkim aktem twórczym.

Brygadowo czy indywidualnie?

O szkoleniowych doświadczeniach i błędach przemysłu bawełnianego

„...w bardzo jeszcze poważnym zakresie metody szkolenia wewnątrzzakładowego mają u nas charakter chałupniczy, charakter, który w wielu wypadkach przypomina stare, kapitalistyczne porządki, kiedy to ludzi nie szkolono i nie uczono, a trzymano latami na podrzędnych stanowiskach..."

BOLESŁAW BIERUT
na VII Plenum KC PZPR

W lutym br. zapadła decyzja likwidacji szkół zawodowych w przemyśle lekkim i zastąpienia ich szerokim szkoleniem wewnątrzzakładowym. Zarządzeniem PKPG szkolenie to ma być przeprowadzane w dwojakiej formie.

1. Dla brygad co najmniej 10-osobowych należy wyznaczać stałych instruktorów, zwalniając ich z produkcji. 2. Jeżeli natomiast nie można skompletować brygady, trzeba stosować szkolenie indywidualne, przywarsztatowe, przez przodowników pracy i doświadczonych robotników, którzy uczą świeżego pracownika, wykonując jednocześnie swoje zadania produkcyjne.

Już pobieżna kontrola wykazuje, że suma przeznaczona na szkolenie wykorzystana została w bardzo niewielkim stopniu. Oznacza to, że szkolenie wewnątrzzakładowe nie nabrało w „bawełnie" należytego rozmachu.

Pierwsza trudność — to mały wciąż jeszcze przypływ ludzi do przemysłu bawełnianego. Ogranicza to automatycznie szkolenie wewnątrzzakładowe, a niemal całkowicie uniemożliwia szkolenie brygadowe. Np. w tak wielkich zakładach jak ZPB im. Marchlewskiego, nie udało się dotąd z tego właśnie powodu zorganizować szkolenia brygadowego.

Przyczyn słabego przebiegu szkolenia szukać jednak należy także w błędach dyrekcji poszczególnych zakładów.

Do najczęstszych błędów należy brak zainteresowania szkoleniem wewnątrzzakładowym pionu inżynieryjno-technicznego. W wielu wypadkach inżynierowie naczelni, majstrowie i instruktorzy lekceważą tę sprawę, przerzucając ją całkowicie na barki referentów szkolnictwa zawodowego. Nie zapoznaje się również z systemem szkolenia całej załogi.

W czasie inspekcji w ZPB im. Batalionów Chłopskich w Dzierżoniowie okazało się, że naczelny inżynier w ogóle nie zna zasad szkolenia wewnątrz-zakładowego. Nielepiej było w Bogatyńskich ZPB, gdzie z robotnikami, którym przydzielano uczniów, nie zawierano umów. W efekcie robotnicy traktowali szkolenie jako nowe obciążenie, nie wiedząc, że będą za nie dodatkowo wynagrodzeni.

Trudności pogłębia fakt, że stanowiska referentów szkolnictwa obsadzone są często ludźmi nie posiadającymi właściwych kwalifikacji. To, że referenci ci nie są premiowani, obniża atrakcyjność tego stanowiska. We wspomnianych już wyżej zakładach w Bogatyni, od początku bież. roku 4-krotnie zmieniał się referent. Nie może być mowy w takich warunkach o ciągłości pracy..

Na tym nie koniec. Nowoprzyjęci robotnicy kierowani są od razu do produkcji. Referent szkolnictwa ma ich wprawdzie w ewidencji, ale zwierzchnikiem szkolonych staje się natychmiast majster, który dysponuje nimi zatykając przysłowiowe dziury, co nierzadko odbywa się ze szkodą dla nauki zawodu.

Tak przedstawiają się zasadnicze błędy w szkoleniu wewnątrzzakładowym. Powodują one, że w takich zakładach jak ZPB im. Harnama, ZPB im. 22 Lipca w Dzierżoniowie, ZPB im. II Armii WP w Bielawie (jeden referent szkolnictwa na 6 tys. ludzi) i in. stan w tej dziedzinie jest niezadowalający. Nie znaczy to, że w „bawełnie" nie ma w ogóle osiągnięć w zakresie szkolnictwa. Można wymienić szereg zakładów takich jak ZPB im. Marchlewskiego, ZPB im. I Dywizji Kościuszkowskiej, Kudowskie ZPB czy ZPB im. Dąbrowszczaków w Bielawie, w których szkolenie wewnątrzzakładowe jest prowadzone właściwie, choć na niedostateczną jeszcze skalę.

Doświadczenia tych zakładów wykazały wyższość szkolenia brygadowego nad indywidualnym. Instruktor wyłączony z produkcji może bowiem więcej uwagi poświęcić uczniowi. Stwierdzono również wielką korzyść, jaką daje szkolenie będące mieszaniną brygadowego i indywidualnego.

W świetle tych doświadczeń konieczna wydaje się pewna korekta zarządzeń PKPG, w kierunku odstąpienia od sztywnego limitu co najmniej 10-ciu ludzi dla szkolenia brygadowego. Należałoby również pomyśleć o premiach dla referentów szkolnictwa, podnieść ich kwalifikacje i wzmocnić ich autorytet w ten sposób, by majster mógł dysponować nowoprzyjętymi robotnikami aż do ukończenia nauki zawodu tylko w porozumieniu z referentem szkolnictwa.

W dalszej perspektywie należałoby pomyśleć o stworzeniu specjalnych zakładów szkoleniowych ze stałą kadrą instruktorską, które wyuczały by młodzież zawodu i rozdzielały następnie po innych zakładach pracy. Będzie to realne, gdy zwiększy się napływ nowych sił do przemysłu bawełnianego.

Trzeba wreszcie otoczyć szkolenie wewnątrzzakładowe większą opieką organizacji partyjnych, młodzieżowych oraz rad zakładowych, gdyż w ten tylko sposób zapewnić można właściwy przebieg szkolenia i skończyć wreszcie z chałupnictwem panującym dziś jeszcze w tej dziedzinie.

(o)

Nie są to więc dobre duchy, jak tamte nieboża w kuźniach, lecz duchy złe, oszkliwe i paskudę chętnie czyniące. Najgorszy wśród nich Szarlej.

Stokroć gorszy jednak od Szarleja, to osławiony Piotr Piekielnik, diabelski klucznik na zamku świerklanieckim. „Amtsschreiber Petrus Bernhard" jak się zwykł podpisywać, syn Lucypera. Szarleja można ujednać szacunkiem i pokorą, tamtego syna garbatego diabła niczym nie ujednasz! Chciwy ludzkiej krzywdy bije gwarków, w kuny zamyka, do „Wieży polskiej" wtrąca, zarobki obniża, gwałci dziewczyny, szydzi z Boga, wszeteczny okrutnik. Jego trzeba się bać, a nie Szarleja!... Chyba z diabłami trzyma, chyba z samym Antychrystem kramarzy, bo jeszcze nikt nie odważył się nawet ręki na niego podnieść, chciaż była już ku temu niejedna przyległość. Wtedy na przykład, kiedy go diabli do dukli poniosą, gdy łazi po przodkach pod ziemią.

W ciągu całego tygodnia Ondraszek nasłuchał się szczodrze opowiadań gwarków, utyskujących na swoją ciężobę otroczą.

Wyszedł teraz z Rużiczką. Przebrali się w stare ubrania, zapasali fartuch skórzany na tyłkach, włożyli kołpaki, stali się podobni do gwarków. Szli powoli ku szybowi. Po drodze w ciemnym, gęstym mroku jarzyły się liczne światełka. Wypełzały z głębi nocy, wędrowały, podobne do sennych robaczków świętojańskich, snuły się miedzami i chodnikami, a wszystkie zmierzały w kierunku skrzypiących kół biernych i rępołów.

Na niebie rozlewał się już świt jak prześwietlone mleko. W świcie gasły gwiazdy, tylko wiatr wzmógł się i szumiał ciężko w topolach. Z wiatrem niosły się duszne zapachy dymów z mielerzy i hutniczych pieców. Dym krztusił. Na widnokręgu — jak się wydawało Ondraszkowi — na skraju nocy pełzały pod nawisłym niebem rude płomienie. Płomienie były ponure.

54)

W spływającym blasku z nieba i w nikłej pożodze tamtych spotykał Ondraszek gwarków i patrzył bacznie w ich oczy. U wszystkich dostrzegał oczy zgaszone, twarze zbiedzone, dziwną psią pokorę. Mierziła go taka pokora. Gdzież do diabła ów hyr gwarkowy, o którym opowiadał mu jego ojciec, stary Szebesta?...

Po drodze dopędził ich młody Michnik.

— Gdzie starzyk? — zapytał.

— Starzyk jakiś niemocny... Dusi go, powiada, że struty ziemskim smrodem. Wciąż mu się wydaje, że podobny do kuli...

— Jeżeli się dowie Piotr Piekielnik?

— Zamknie starzyka do gąsiora!

— I co wtedy?

— Nie wiem! — mruknął Moroń bezbarwnie.

— Starzyk twój uświerknie w gąsiorze! — podjął znowu Ondraszek.

— Zabiję Piotra Piekielnika! — warknął mściwie chłopiec.

Poszli do dukli. W rzedniejącym mroku, w gęstwie zgromadzonych świateł toczyły się i skrzypiały koła. Woda z pogrodków spadała na nie jak na młyńskie koła i toczyła z wysiłkiem. Na długim wale skwierczał łańcuch z przyczepionymi czerpakami. Łańcuch spadał w duklę i wyciągał wodę z żąpia, woda wylewała się samociąż z czerpaków i ciekła na rozległe ługi. Pod szopą skrzypiało inne koło, podobne do bębna. W bębnie kroczył koń po usuwającej mu się wciąż spod kopyt obiej podłodze, a ramieniska, wiodące od bębna, poruszyły ogromne miechy kowalskie. Miechy marszczyły się, wyprężały i z szumem wdmuchiwały powietrze do dukli. Ondraszek poświecił w oczy konia. Oczy były śmiertelnie znużone, smutne, na wpół umarłe. Koń dreptał i dreptał, gdyż musiał dreptać po usuwającej mu się wciąż podłodze spod kopyt. W nieoczekiwanej chwili koń ów urósł w oczach Ondraszka do symbolu człowieka, otroka pańskiego, gwarka chłopa, spętanych niewolą. Jak ów koń nie może wyjść z przeklętego bębna, zamknięty poprzecznymi drągami z boków, skazany na wiecznie powtarzający się wysiłek, na beznadziejność, na bezwolę. Drepczą i drepczą jak ów koń ogromnie smutny i o wpół martwych oczach. Ondraszek przeżywa mękę konia w tamtym przeklętym kieracie. Wyczuwa jego myśli i pragnienia. Nie ma już pragnień, chociaż były. Pragnienia pozdychały w kieracie, przemieniły się w truchło.

Popatrzył na ludzi koło siebie.

Te same oczy, jakie widzi u konia. Ten sam smutek i beznadziejność. I te same pragnienia, które już dawno skonały w czeluściach kopalni.

Po raz pierwszy w życiu przejrzał bezmierną krzywdę ludzką. Ujrzał się w położeniu tamtego konia i tych wszystkich gwarków, schodzących z pokorą po drabinie w głąb ziemi. O hej!... Jak ogromnie pragnąłby porwać wszystkich do buntu!...

— Idziemy! — zbudził go z zadumy młody Moroń.

Ondraszek zawiesił hak kaganka za pasek, ujął szczeble drabiny, jął się opuszczać na dół poprzedzany i popychany różańcem świateł. Światła zstępowały przed nim i za nim, nurzały się coraz głębiej, ludzie stękali, skrzypiały chodaki na szczeblach, czasem zadźwięczał czyjś łamulec lub kilof, czasem ktoś z ludzi zakaszlał.

(D. c. n.)

USTAWA

z dnia 1 sierpnia 1952 r.

Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Rozdział 1.

Zasady ogólne.

Art. 1.

1. Prawo wybierania ma każdy obywatel polski, który w dniu wyborów ukończył 18 lat — bez względu na płeć, przynależność narodową i rasową, wyznanie, wykształcenie, czas zamieszkiwania w obwodzie głosowania, pochodzenie społeczne, zawód i stan majątkowy.

2. Kobiety mają wszystkie prawa wyborcze na równi z mężczyznami.

3. Wojskowi mają wszystkie prawa wyborcze na równi z osobami cywilnymi.

Art. 2.

Nie mają prawa wybierania obywatele:

1) pozbawieni zdolności do czynności prawnych lub w niej ograniczeni z powodu choroby umysłowej,

2) pozbawieni praw publicznych i obywatelskich praw honorowych prawomocnym orzeczeniem sądu, wydanym po dniu 22 lipca 1944 r., w czasie trwania pozbawienia praw.

Art. 3.

Wybranym może być każdy, komu przysługuje prawo wybierania, jeżeli ukończył lat 21.

Art. 4.

Każdemu wyborcy przysługuje jeden głos.

Art. 5.

Głosować można tylko osobiście.

Rozdział 2.

Zarządzenie wyborów.

Art. 6.

1. Wybory zarządza Rada Państwa nie później niż na miesiąc przed upływem kadencji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Wybory odbywają się w jednym dniu równocześnie w całym państwie.

Art. 7.

1. Uchwała o zarządzeniu wyborów wyznaczy datę wyborów na dzień ustawowo uznany za wolny od pracy, przypadający w ciągu dwóch miesięcy po upływie kadencji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Uchwała ta oznaczy równocześnie dni, w których upływają terminy przewidziane w niniejszej ustawie (kalendarz wyborczy).

Art. 8.

Uchwałę o zarządzeniu wyborów ogłasza się w „Dzienniku Ustaw".

Rozdział 3.

Okręgi wyborcze.

Art. 9.

1. Posłowie są wybierani w okręgach wyborczych.

2. W każdym okręgu wyborczym wybiera się taką liczbę posłów, jaka odpowiada liczbie mieszkańców okręgu, w stosunku: 1 poseł na 60.000 mieszkańców.

Art. 10.

1. Rada Państwa ustala:

1) podział obszaru państwa na okręgi wyborcze (ilość, granice, numery),

2) liczbę posłów, jaka ma być wybrana z każdego okręgu, zgodnie z zasadą określoną w art. 9 ust. 2,

3) siedziby okręgowych komisji wyborczych.

2. Uchwałę Rady Państwa (ust. 1) ogłasza się w „Monitorze Polskim" najpóźniej w 55 dniu przed dniem wyborów. Uchwałę podaje się również do wiadomości wyborców przez rozplakatowanie obwieszczeń.

Rozdział 4.

Obwody głosowania.

Art. 11.

Dla przeprowadzenia głosowania tworzy się obwody głosowania.

Art. 12.

Obwody głosowania tworzy się wedle następujących zasad:

1) obwód głosowania winien z reguły obejmować 1.500—3.000 mieszkańców,

2) można tworzyć obwody głosowania dla grup mieszkańców powyżej 300 osób, zamieszkujących w odległości ponad 10 km od ośrodka najbliższego obwodu głosowania,

3) można tworzyć obwody głosowania w szpitalach, sanatoriach i w innych zakładach służby zdrowia oraz w zakładach pomocy społecznej i zakładach inwalidzkich, jeżeli przebywa w nich co najmniej 50-ciu wyborców.

4) pływające w dniu wyborów okręty i statki, na których znajduje się co najmniej 25-ciu wyborców, stanowią obwody głosowania; przynależność takich obwodów głosowania do okręgów wyborczych ustala się wedle macierzystego portu okrętu lub statku,

5) jednostki wojskowe tworzą dla swego składu obwody głosowania wedle stosunku: 50—3.000 wyborców na jeden obwód głosowania.

Art. 13.

1. Ilość, granice, numery obwodów głosowania oraz siedziby obwodowych komisji wyborczych ustala:

1) w miastach stanowiących powiaty miejskie — prezydium wojewódzkiej rady narodowej,

2) w dzielnicach większych miast — prezydium miejskiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi),

3) w miastach nie stanowiących powiatów miejskich i w gminach — prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Uchwały dotyczące ilości, granic i numerów obwodów głosowania oraz siedzib obwodowych komisji wyborczych ogłasza się w dziennikach urzędowych właściwych wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) oraz podaje się do wiadomości wyborców przez rozplakatowanie obwieszczeń — najpóźniej w 50-tym dniu przed dniem wyborów.

Rozdział 5.

Komisje wyborcze.

Art. 14.

Dla przeprowadzenia wyborów powołuje się:

1) Państwową Komisję Wyborczą,

2) okręgowe i obwodowe komisje wyborcze.

Art. 15.

Do zadań Państwowej Komisji Wyborczej należy:

1) nadzór nad ścisłym przestrzeganiem przepisów ordynacji wyborczej przez okręgowe i obwodowe komisje wyborcze,

2) rozpatrywanie skarg na działalność okręgowych komisji wyborczych, a w szczególności na decyzje w przedmiocie nieważności zgłoszenia listy, w całości lub w części,

3) ustalenie i ogłoszenie wyników wyborów,

4) zarejestrowanie wybranych posłów i wydanie im zaświadczeń o wyborze,

5) złożenie Sejmowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej sprawozdania z wyborów, w trybie ustalonym przez Radę Państwa,

6) przekazanie akt wyborczych Sejmowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w celu stwierdzenia ważności wyborów.

Art. 16.

Do zadań okręgowej komisji wyborczej należy:

1) nadzór nad ścisłym przestrzeganiem przepisów ordynacji wyborczej przez komisje obwodowe okręgu,

2) rozpatrywanie skarg na działalność obwodowych komisji wyborczych,

3) rozpatrywanie skarg na decyzje prezydiów rad narodowych, wydane wskutek reklamacji w sprawie spisu wyborców,

4) rejestrowanie kandydatów,

5) dostarczenie obwodowym komisjom wyborczym urzędowych kart do głosowania,

6) ustalenie wyników głosowania w okręgu wyborczym i przesłanie ich Państwowej Komisji Wyborczej,

7) przesłanie wszelkich materiałów z przeprowadzonych wyborów prezydium wojewódzkiej (m. st. Warszawy i m. Łodzi) rady narodowej.

Art. 17.

Do zadań obwodowej komisji wyborczej należy:

1) przeprowadzenie głosowania w obwodzie,

2) obliczenie wyników głosowania w obwodzie,

3) przesłanie protokołów głosowania okręgowym komisjom wyborczym tych okręgów, w skład których obwód wchodzi,

4) przesłanie protokołów głosowania wraz z kartami głosowania odpowiednio prezydium miejskiej, dzielnicowej, gminnej rady narodowej.

Art. 18.

1. W skład Państwowej Komisji Wyborczej wchodzą: przewodniczący, dwaj zastępcy przewodniczącego, sekretarz i 12 członków.

2. Państwową Komisję Wyborczą powołuje Rada Państwa.

Art. 19.

1. W skład okręgowych komisji wyborczych wchodzą: przewodniczący, zastępca przewodniczącego, sekretarz oraz 6—8 członków.

2. W skład obwodowych komisji wyborczych wchodzą: przewodniczący, zastępca przewodniczącego, sekretarz oraz 2—6 członków.

3. W obwodach głosowania, liczących poniżej 300 wyborców, wchodzą w skład obwodowej komisji wyborczej: przewodniczący, zastępca przewodniczącego i sekretarz.

4. Okręgowe komisje wyborcze powołuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi), właściwe ze względu na siedzibę komisji.

5. Obwodowe komisje wyborcze powołuje dla obwodów głosowania położonych w miastach stanowiących powiaty, prezydium miejskiej rady narodowej, a dla obwodów położonych w miastach nie stanowiących powiatów i w gminach — prezydium powiatowej rady narodowej.

Art. 20.

Państwową Komisję Wyborczą oraz okręgowe i obwodowe komisje wyborcze powołuje się spośród wyborców.

Art. 21.

Rada Państwa ustali szczegółowe zasady i tryb powoływania okręgowych i obwodowych komisji wyborczych.

Art. 22.

1. Państwowa Komisja Wyborcza winna być powołana najpóźniej 55-go dnia przed dniem wyborów.

2. Okręgowe komisje wyborcze winny być powołane najpóźniej 50-go dnia przed dniem wyborów.

3. Obwodowe komisje wyborcze winny być powołane najpóźniej 45-go dnia przed dniem wyborów.

Art. 23.

Rada Państwa ustali regulamin prac i wzór pieczęci Państwowej Komisji Wyborczej oraz okręgowych i obwodowych komisji wyborczych, jak również określi obowiązki i uprawnienia przewodniczącego komisji, jego zastępców, sekretarza i członków.

Art. 24.

Pracownikowi, który opuścił pracę w związku z wykonywaniem czynności członka komisji wyborczej, przysługuje od pracodawcy wynagrodzenie za opuszczony czas pracy.

Art. 25.

1. Państwowa Komisja Wyborcza rozwiązuje się z upływem kadencji Sejmu wybranego w wyborach przez nią przeprowadzonych.

2. Okręgowe i obwodowe komisje wyborcze rozwiązuje prezydium rady narodowej, które je powołało, po zakończeniu ich działalności.

Rozdział 6.

Spisy wyborców.

Art. 26.

1. Prezydia miejskich, dzielnicowych i gminnych rad narodowych sporządzają w trzech egzemplarzach spisy obywateli mających prawo wybierania, a zamieszkałych na terenie danej rady narodowej (spisy wyborców).

2. Sposób sporządzenia spisów wyborców w jednostkach wojskowych ustali minister obrony narodowej za zgodą prezesa Rady Ministrów.

Art. 27.

1. Spis wyborców układa się w alfabetycznym porządku, oddzielnie dla każdego obwodu głosowania.

2. W spisie wymienia się nazwisko, imię, imię ojca, datę urodzenia i miejsce zamieszkania wyborcy. Spis wyborców podpisuje przewodniczący i sekretarz prezydium rady narodowej.

3. Wzór spisu wyborców ustali prezes Rady Ministrów.

Art. 28.

Spisy wyborców będą najpóźniej 38-go dnia przed dniem wyborów przesłane przewodniczącym obwodowych komisji wyborczych w dwóch egzemplarzach.

Art. 29.

Przewodniczący obwodowych komisji wyborczych najpóźniej 35-go dnia przed dniem wyborów wykładają spisy wyborców do publicznego wglądu w lokalach obwodowych komisji wyborczych przez 7 dni po 5 godzin dziennie, w porze dostępnej dla pracujących.

Art. 30.

1. W ciągu 10 dni od wyłożenia spisu wyborców można przez obwodową komisję wyborczą wnieść do prezydium rady narodowej, które sporządziło spis wyborców, ustnie do protokołu lub pisemnie reklamacje przeciw nieprawidłowości spisu, a w szczególności przeciw pominięciu w nim lub zamieszczeniu określonych osób.

2. Reklamacje rozpatruje prezydium rady narodowej w ciągu 3 dni od daty ich wniesienia.

3. Załatwiając reklamacje, prezydium rady narodowej:

1) uzupełnia spis wyborców bądź

2) skreśla ze spisu wyborców osobę, której reklamacja dotyczy, zawiadamiając ją o tym bądź

3) pozostawia reklamacje bez uwzględnienia, zawiadamiając o tym reklamującego.

4. Od decyzji prezydium rady narodowej nie uwzględniającej reklamacji lub powodującej skreślenie osoby ze spisu wyborców mogą reklamujący i osoba skreślona ze spisu wyborców wnieść skargę do właściwej okręgowej komisji wyborczej, która w ciągu 3 dni rozpatrzy sprawę i wyda decyzję zawiadamiając o niej skarżącego.

Art. 31.

1. Wyborca zmieniający miejsce pobytu w czasie między ogłoszeniem spisu wyborców a dniem wyborów, będzie wpisany do spisu wyborców i dopuszczony do głosowania w obwodzie swego nowego miejsca pobytu. Uprawnienie to przysługuje wyborcy na podstawie „zaświadczenia o prawie głosowania", wydanego na jego żądanie przez właściwe prezydium rady narodowej. Wydając „zaświadczenie o prawie głosowania", prezydium rady narodowej skreśla wyborcę ze spisu wyborców z adnotacją: „wyjechał".

2. Wzór „zaświadczenia o prawie głosowania" ustali prezes Rady Ministrów.

Art. 32.

Obwodowa komisja wyborcza wpisze do spisu wyborców i dopuści do głosowania osoby wchodzące w skład komisji lub pełniące straż przy komisji, jeżeli osoby te przedstawią zaświadczenie przewodniczącego komisji tego obwodu, w którym są wpisane do spisu wyborców, że nie będą w tym obwodzie głosowały. O wydaniu takiego zaświadczenia przewodniczący czyni adnotację w spisie wyborców.

Rozdział 7.

Zgłaszanie kandydatów.

Art. 33.

Prawo zgłaszania kandydatów na posłów przysługuje organizacjom politycznym, zawodowym i spółdzielczym, Związkowi Samopomocy Chłopskiej, Związkowi Młodzieży Polskiej, jak również innym masowym organizacjom społecznym ludu pracującego.

Art. 34.

Kandydaci na posłów zgłaszani są w okręgach wyborczych.

Art. 35.

1. Prawo zgłaszania kandydatów na posłów w okręgach wyborczych wykonać mogą zarówno naczelne, jak i terenowe organy wymienionych w art. 33 organizacji.

2. Organizacje wymienione w art. 33 wykonać mogą prawo zgłaszania kandydatów na posłów samoistnie lub łącznie.

Art. 36.

Organizacje (art. 33) zgłaszają kandydatów zarówno z własnej inicjatywy, jak również spośród osób wysuniętych na zebraniach pracowników w zakładach pracy, na zebraniach gromadzkich, na zebraniach członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, pracowników państwowych gospodarstw rolnych i żołnierzy w jednostkach wojskowych.

Art. 37.

1. Kandydatów zgłasza się do właściwej okręgowej komisji wyborczej przez zgłoszenie listy kandydatów najpóźniej 35-go dnia przed dniem wyborów.

2. Listę podpisuje właściwy organ zgłaszającej organizacji (art. 35 ust. 1). Równocześnie ze zgłoszeniem listy podać należy pisemnie adres, na który kierowana ma być korespondencja dla organizacji zgłaszającej listę.

3. Do zgłoszenia należy dołączyć pisemne oświadczenia kandydatów, że zgadzają się kandydować w danym okręgu. Oświadczenia kandydatów mogą też być złożone komisji okręgowej odrębnie, nie później jednak niż 35-go dnia przed dniem wyborów.

Art. 38.

1. Można kandydować tylko w jednym okręgu i tylko z jednej listy.

2. Kandydować można w dowolnym okręgu, niezależnie od miejsca zamieszkania.

3. Kandydat nie może wchodzić w skład żadnej komisji wyborczej właściwej dla okręgu, w którym kandyduje, z wyjątkiem Państwowej Komisji Wyborczej.

Art. 39.

Liczba kandydatów na liście nie może przewyższać liczby posłów przypadającej na dany okręg.

Art. 40.

W zgłoszonej liście należy podać nazwisko, imię, wiek, zawód i miejsce zamieszkania każdego kandydata. Nazwiska zgłoszonych winny być oznaczone kolejnymi numerami, poczynając od 1, w porządku pierwszeństwa do otrzymania mandatów.

Art. 41.

1. Równocześnie ze zgłoszeniem kandydatów organizacja zgłosić może na liście również zastępców, w liczbie nie przewyższającej połowy liczby posłów, przypadającej na dany okręg.

2. Postanowienia art. 37 ust. 3, art. 38 i art. 40 stosuje się odpowiednio do zastępców.

Art. 42.

Zgłaszająca organizacja może w pisemnym oświadczeniu, złożonym równocześnie z listą, wskazać oznaczenie (godło) zgłoszonej listy.

Art. 43.

1. Jeżeli zgłoszenie listy nastąpiło zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, okręgowa komisja wyborcza zarejestruje listę, sporządzając w dwu egzemplarzach protokół przyjęcia zgłoszenia, z których jeden przesyła niezwłocznie do Państwowej Komisji Wyborczej.

2. Wzór protokołu przyjęcia zgłoszenia listy ustali Rada Państwa.

Art. 44.

1. Przewodniczący okręgowej komisji wyborczej bada, czy zgłoszona lista odpowiada przepisom prawa, a o dostrzeżonych wadach zawiadamia zgłaszającą organizację najpóźniej w dwa dni po zgłoszeniu.

2. Jeżeli wskazane wady nie zostaną usunięte w ciągu dwu dni, okręgowa komisja wyborcza stwierdza nieważność zgłoszenia listy w całości lub co do poszczególnych kandydatów (zastępców). W razie stwierdzenia nieważności zgłoszenia tylko poszczególnych kandydatów (zastępców) listę rejestruje się w zakresie nie dotkniętym nieważnością.

Art. 45.

1. Decyzję okręgowej komisji wyborczej w przedmiocie nieważności zgłoszenia (art. 44 ust. 2) doręcza się niezwłocznie organizacji zgłaszającej listę. Organizacja ta może w ciągu 2 dni zaskarżyć decyzję do Państwowej Komisji Wyborczej.

2. Uchwała Państwowej Komisji Wyborczej jest ostateczna.

Art. 46.

Okręgowa komisja wyborcza ogłasza dane o zarejestrowanych listach najpóźniej 25-go dnia przed dniem wyborów.

Rozdział 8.

Karty do głosowania.

Art. 47.

Okręgowa komisja wyborcza zarządza wydrukowanie urzędowych kart do głosowania w potrzebnej ilości i rozsyła je obwodowym komisjom wyborczym w takim terminie, aby obwodowe komisje wyborcze otrzymały je najpóźniej 15-go dnia przed dniem wyborów. Karty do głosowania winny być opatrzone pieczęcią okręgowej komisji wyborczej.

Art. 48.

1. Karta do głosowania wymienia nazwiska i imiona kandydatów, a następnie nazwiska i imiona ewentualnych zastępców każdej zarejestrowanej w okręgu listy, w kolejności umieszczenia na tej liście. Jeżeli lista ma oznaczenie (godło) zgłoszone w myśl art. 42, umieszcza się je przed wymienieniem kandydatów i zastępców tej listy.

2. Kolejność umieszczenia list na karcie do głosowania ustala się według kolejności ich zgłoszenia w okręgowej komisji wyborczej. Wielkość i rodzaj czcionek powinny być jednakowe dla wszystkich list.

3. Karta do głosowania zawierać winna odpowiednią rubrykę przeznaczoną dla umieszczenia przez wyborcę znaku wskazującego, na którą z list głosuje, chyba że w okręgu zarejestrowana jest tylko jedna lista.

4. Wzór karty do głosowania ustali Rada Państwa.

Art. 49.

Karta do głosowania może być zadrukowana tylko po jednej stronie.

Rozdział 9.

Głosowanie.

Art. 50.

1. Głosowanie odbywa się w lokalu obwodowej komisji wyborczej bez przerwy między godziną 6-tą a 22-gą.

2. Głosowanie odbywa się bez względu na ilość list zarejestrowanych w danym okręgu.

Art. 51.

1. Od chwili rozpoczęcia głosowania do chwili ustalenia jego wyników powinni być bez przerwy obecni w lokalu wyborczym przewodniczący obwodowej komisji wyborczej lub jego zastępca i dwaj jej członkowie.

2. W przypadku nieobecności tych osób przewodniczący uzupełni skład komisji przez powołanie osób spośród wyborców.

Art. 52.

1. Przewodniczący obwodowej komisji wyborczej czuwa nad utrzymaniem porządku w czasie głosowania oraz nad zabezpieczeniem tajności głosowania i w tym celu może wydawać odpowiednie zarządzenia porządkowe.

2. Na żądanie przewodniczącego właściwe organy państwowe oddadzą do jego rozporządzenia odpowiednią straż.

3. Agitacja w lokalu wyborczym w czasie głosowania jest wzbroniona.

Art. 53.

1. Przed rozpoczęciem głosowania obwodowa komisja wyborcza bada, czy urna wyborcza jest próżna, czy na miejscu znajdują się spisy wyborców oraz potrzebna ilość kart do głosowania, jak również czy w lokalu komisji umieszczone są osłony zabezpieczające tajność głosowania, po czym komisja zamyka i opieczętowuje urnę wyborczą pieczęcią komisji.

2. Od chwili zapieczętowania aż do końca głosowania urny otwierać nie wolno.

Art. 54.

1. Przed oddaniem głosu wyborca okazuje komisji dowód osobisty, a w jego braku legitymację służbową, legitymację związku zawodowego lub inny dokument stwierdzający jego tożsamość.

Wyborca nie posiadający dokumentów tożsamości, uznanych przez komisję za wystarczające, może powołać się na świadectwo dwóch wiarygodnych osób, znanych komisji obwodowej.

2. Decyzja komisji w sprawie tożsamości osoby jest ostateczna.

3. Komisja sprawdza, czy dana osoba figuruje w spisie wyborców lub czy posiada zaświadczenie, o którym mowa w art. 31 albo 32. Następnie wyborca otrzymuje od komisji urzędową kartę do głosowania.

4. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 3, komisja zatrzymuje w celu dołączenia do protokołu głosowania.

Art. 55.

1. Po otrzymaniu karty do głosowania wyborca udaje się do pomieszczenia za osłoną, gdzie zaznajamia się z kartą do głosowania.

2. Jeżeli karta do głosowania obejmuje dwie lub więcej list, wyborca umieszcza w przeznaczonej do tego rubryce karty do głosowania znak wskazujący, że głosuje na kandydatów i zastępców określonej listy.

3. Wyborca ma prawo skreślania poszczególnych kandydatów lub zastępców listy, na którą głosuje.

4. Następnie wyborca podchodzi do urny i w obecności komisji wrzuca do urny kartę do głosowania, złożoną w ten sposób, aby strona zadrukowana nie była widoczna (art. 49).

Art. 56.

Ułomni lub niepiśmienni mogą korzystać przy głosowaniu z pomocy innych osób.

Art. 57.

1. Głosowania przerywać nie wolno. Gdyby wskutek nadzwyczajnych wydarzeń czynności wyborcze były na czas przejściowy uniemożliwione, obwodowa komisja wyborcza może przedłużyć je lub odroczyć do dnia następnego. Zarządzenie o tym powinno być natychmiast przesłane do wiadomości prezydium właściwej ze względu na siedzibę obwodowej komisji wyborczej rady narodowej oraz podane do publicznej wiadomości w sposób przyjęty w danej miejscowości.

2. W razie przerwania głosowania komisja opieczętowuje urnę i oddaje ją do przechowania przewodniczącemu. Po podjęciu głosowania komisja stwierdza protokolarnie, czy pieczęcie pozostały nie naruszone.

Rozdział 10.

Ustalenie wyników głosowania w obwodzie i w okręgu.

Art. 58.

O godzinie 22-ej lub wcześniej, z chwilą oddania głosów przez wszystkich wyborców przewodniczący obwodowej komisji wyborczej ogłasza zamknięcie głosowania, po czym komisja przystępuje do ustalania wyników głosowania w obwodzie.

Art. 59.

1. Przewodniczący otwiera urnę wyborczą, po czym liczy znajdujące się w niej karty do głosowania.

2. Jednocześnie ustala się na podstawie spisu wyborców liczbę oddanych głosów.

3. Gdyby liczba kart do głosowania w urnie różniła się od liczby głosujących, komisja poda w protokole przypuszczalną przyczynę tej niezgodności.

Art. 60.

Po ustaleniu liczby kart do głosowania obwodowa komisja wyborcza przystępuje do obliczania liczby głosów oddanych na kandydatów poszczególnych list.

Art. 61.

1. Głos uważa się za oddany na wszystkich nie skreślonych kandydatów i zastępców listy, na którą wyborca głosował.

2. Jeżeli na karcie do głosowania nie umieszczono znaku przewidzianego w art. 55 ust. 2 albo gdy znak ten umieszczono przy dwu lub więcej listach, głos uważa się za oddany na kandydatów i zastępców tej listy, która wydrukowana jest na karcie jako pierwsza.

Art. 62.

1. Nieważne są karty do głosowania:

1) inne, aniżeli urzędowo ustalone (art. 47),

2) nie opatrzone pieczęcią okręgowej komisji wyborczej.

2. Dopisanie poszczególnych nazwisk nie wpływa na ważność karty.

Art. 63.

1. Obwodowa komisja wyborcza sporządza protokół głosowania.

2. W protokole należy wymienić liczbę:

1) uprawnionych do głosowania,

2) oddanych głosów,

3) głosów nieważnych,

4) głosów ważnych,

5) głosów ważnie oddanych na poszczególnych kandydatów i zastępców.

3. Protokół głosowania sporządza się w dwóch egzemplarzach według wzoru ustalonego przez Radę Państwa.

4. Protokół podpisują wszystkie osoby wchodzące do obwodowej komisji wyborczej, obecne w chwili sporządzenia protokołu.

Art. 64.

1. Przewodniczący obwodowej komisji wyborczej przesyła niezwłocznie jeden egzemplarz protokołu głosowania w zapieczętowanej kopercie do okręgowej komisji wyborczej.

2. Karty do głosowania (osobno ważne i nieważne) należy opieczętować pieczęcią komisji i wraz z drugim egzemplarzem protokołu głosowania, zaświadczeniami, o których mowa w art. 31 i 32, oraz spisem wyborców — przesłać niezwłocznie do prezydium właściwej (miejskiej, dzielnicowej, gminnej) rady narodowej. Prezydium rady narodowej przechowuje te materiały do czasu otrzymania dalszych zarządzeń Rady Państwa.

Art. 65.

Na podstawie protokołów otrzymanych od obwodowych komisji wyborczych okręgowa komisja wyborcza ustala wynik głosowania w okręgu.

Art. 66.

Okręgowa komisja wyborcza sporządza protokół obejmujący dla całego okręgu zestawienie:

1) osób uprawnionych do głosowania,

2) oddanych głosów,

3) głosów nieważnych,

4) głosów ważnych,

5) głosów ważnie oddanych na poszczególnych kandydatów i zastępców.

Art. 67.

1. Protokół (art. 66) sporządza się w dwóch egzemplarzach.

2. Protokół podpisują wszystkie osoby wchodzące do okręgowej komisji wyborczej, obecne w chwili sporządzenia protokołu.

3. Wzór protokołu ustali Rada Państwa.

Art. 68.

1. Przewodniczący okręgowej komisji wyborczej przesyła niezwłocznie jeden egzemplarz protokołu w zapieczętowanej kopercie do Państwowej Komisji Wyborczej.

2. Drugi egzemplarz protokołu wraz z protokołami głosowania obwodowych komisji wyborczych i innymi materiałami z przeprowadzonych wyborów — należy niezwłocznie przesłać do prezydium wojewódzkiej (m. st. Warszawy i m. Łodzi) rady narodowej. Prezydium rady narodowej przechowuje te materiały do czasu otrzymania dalszych zarządzeń Rady Państwa.

Rozdział 11.

Ustalenie i ogłoszenie wyników wyborów.

Art. 69.

1. Po otrzymaniu protokółów od wszystkich okręgowych komisji wyborczych Państwowa Komisja Wyborcza ustala wyniki wyborów w całym państwie według okręgów wyborczych.

2. Za wybranych uważa się kandydatów, na których w okręgu wyborczym oddano najwięcej ważnych głosów, jeżeli każdy z nich otrzymał więcej niż połowę (bezwzględna większość) ważnych głosów.

Art. 70.

1. Jeżeli z powodu nieuzyskania przez poszczególnych kandydatów bezwzględnej większości ważnych głosów nie wszystkie mandaty danego okręgu zostały obsadzone, mandaty nie obsadzone przydziela się zastępcom (art. 41) zgłoszonym na tej liście, której kandydaci uzyskali w okręgu największą ilość głosów — według kolejności umieszczenia na liście.

2. Mandat nie może być przydzielony zastępcy, na którego w okręgu oddano mniej niż połowę ważnych głosów.

3. Zastępca może zrzec się pierwszeństwa na rzecz następnej z kolei osoby zgłoszonej na liście. Oświadczenie to winno być zgłoszone Państwowej Komisji Wyborczej najdalej w ciągu trzech dni od doręczenia zawiadomienia o przydzieleniu mandatu.

Art. 71.

Państwowa Komisja Wyborcza ogłasza w „Monitorze Polskim" wyniki wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej niezwłocznie po ich ustaleniu.

Art. 72.

1. Państwowa Komisja Wyborcza wystawia wybranym posłom zaświadczenia o wyborze według wzoru ustalonego przez Radę Państwa.

2. Państwowa Komisja Wyborcza może upoważnić okręgowe komisje wyborcze do wystawienia zaświadczeń w jej imieniu.

Art. 73.

1. Jeżeli w głosowaniu wzięła udział mniej, niż połowa uprawnionych do głosowania w okręgu, Rada Państwa na wniosek Państwowej Komisji Wyborczej ogłasza w ciągu dwóch tygodni od daty pierwszych wyborów zarządzenie o przeprowadzeniu ponownych wyborów w okręgu.

2. To samo dotyczy przypadku, jeżeli nikt z kandydatów w okręgu wyborczym nie uzyskał bezwzględnej większości ważnych głosów.

3. Ponowne wybory odbywają się w trybie przewidzianym niniejszą ustawą na podstawie spisów wyborców sporządzonych dla pierwszych wyborów.

Rozdział 12.

Ważność wyborów.

Art. 74.

1. Wybory unieważnia się, jeżeli dopuszczono się przy nich przestępstw przeciw głosowaniu w sprawach publicznych lub naruszenia istotnych przepisów niniejszej ustawy, a przestępstwa te lub naruszenia przepisów mogły wywrzeć istotny wpływ na wynik wyborów.

2. Wybory unieważnia się w tym okręgu lub obwodzie, w którym powstała przyczyna nieważności.

Art. 75.

O ważności wyborów rozstrzyga Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w trybie ustalonym uchwałą Sejmu.

Art. 76.

Unieważniając wybory Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej unieważnia mandaty pochodzące z tych wyborów, a Rada Państwa zarządza w granicach unieważnienia ponowne wybory lub podjęcie niektórych czynności wyborczych, wskazując czynność, od której należy ponowić postępowanie wyborcze.

Rozdział 13.

Wygaśnięcie mandatu posła i obsadzenie mandatu w ciągu kadencji Sejmu.

Art. 77.

1. Wygaśnięcie mandatu posła następuje wskutek:

1) śmierci,

2) zrzeczenia się mandatu,

3) utraty prawa wybieralności,

4) odwołania posła przez wyborców.

2. Tryb odwołania posła przez wyborców określa odrębna ustawa.

3. Wygaśnięcie mandatu stwierdza Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 78.

W razie wygaśnięcia mandatu posła (art. 77) Państwowa Komisja Wyborcza zarządza wstąpienie na jego miejsce zastępcy z danej listy (art. 41), według kolejności umieszczenia na liście, jeżeli nie stracił on wybieralności. Postanowienie art. 70 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 79.

Zastępca może zrzec się pierwszeństwa na rzecz następnej z kolei osoby. Oświadczenie o ustąpieniu pierwszeństwa winno być zgłoszone Państwowej Komisji Wyborczej najdalej w ciągu 7 dni od doręczenia zastępcy zawiadomienia o stwierdzonym wygaśnięciu mandatu.

Rozdział 14.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 80.

Koszty związane z wyborami pokrywa się z budżetu państwa.

Art. 81.

Pisma w sprawach wyborczych wolne są od opłat skarbowych.

Art. 82.

1. Członkowie komisji wyborczych otrzymują zwrot kosztów podróży, jeżeli mieszkają poza miejscem urzędowania komisji.

2. Wysokość kosztów podróży oraz zasady ich pokrywania i wypłaty ustali prezes Rady Ministrów.

Art. 83.

Uprawnienia ministra Obrony Narodowej, o których mowa w art. 26 ust. 2, przysługują w stosunku do wojsk wewnętrznych ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 84.

Kto dopuszcza się przestępstw przeciwko głosowaniu w sprawach publicznych, podlega karom przewidzianym w Kodeksie Karnym.

Art. 85.

1. Postanowienia niniejszej ustawy o zakresie działania Rady Państwa odnoszą się odpowiednio do Rady Państwa, działającej na podstawie ustawy konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. i art. 3 przepisów wprowadzających Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Terminy zarządzenia i przeprowadzenia wyborów do pierwszego Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej określa art. 7 przepisów wprowadzających Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 86.

Wykonanie ustawy porucza się Radzie Państwa, prezesowi Rady Ministrów, ministrom: Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Finansów i Sprawiedliwości

Art. 87.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Czerwone karnety — I grupa
Białe karnety — II grupa

Program dzisiejszej wycieczki „Dziennika i „Orbisu" do Warszawy

Przedstawia się on następująco. Wyjazd z Łodzi o godz. 7.05 z Dw. Kaliskiego pociągiem specjalnym, zradiofonizowanym.

W Warszawie na Dw. Głównym do wycieczki dołączają się przewodnicy „Orbisu", po czym wszyscy spacerem idą w kierunku MDM.

Po zwiedzeniu MDM i Pl. Konstytucji grupa posiadająca karnety obiadowe udaje się na obiad do restauracji „Polonia" w Al. Jerozolimskich. Potem grupy zwiedzają miasto oraz wystawę X-lecie PPR.

Spacer statkiem po Wiśle odbędzie się około godz. 13 do 15 dla II grupy i 15 do 17 dla I grupy.

Na statku oraz Pl. Konstytucji wystąpi zespół artystów łódzkich, który razem z wycieczką jedzie do Warszawy. Zespół ten w czasie jazdy da koncert przed mikrofonem zainstalowanym w pociągu.

Uczestnicy wycieczki podzieleni zostali na dwie grupy: I grupa otrzymała czerwone karnety, II grupa białe.

Szczegółowy program dla każdej grupy otrzymają poszczególni przewodnicy i do nich należy zwracać się po wszelkie informacje.

Odjazd z Warszawy — godz. 21.16 z Dw. Głównego. Przyjazd do Łodzi na stację Chojny, gdzie będą oczekiwać zarezerwowane tramwaje. (J.)

Notatnik łódzki

* Dziś o godz. 12 nastąpi otwarcie przychodni lekarskiej w ZPB im. Liebknechta, przy ul. Wólczańskiej 225.

* Kandydatom dopuszczonym do egzaminu wstępnego na I rok studiów AM zostaną wysłane w terminie do dnia 3 sierpnia br. indywidualne zawiadomienia do domu z podaniem dokładnego adresu i godziny egzaminu wstępnego.

W sprawach wątpliwych należy zgłaszać się do Komisji Uczelnianej w Łodzi przy ul. Lindleya 6, I piętro.

Kandydatów na I rok studiów Akademii Medycznej obowiązują następujące egzaminy:

pisemny z biologii 9 sierpnia, pisemny z chemii 11 sierpnia, ustny z nauki o Polsce i świecie współczesnym.

* Od 2 sierpnia 1952 r. w kinach m. Łodzi: „Polonii", „Wisła", „Bałtyk", „Włókniarz", „Wolność", „Gdynia" oraz od 3 sierpnia 1952 r. w kinach wojewódzkich:

Piotrków — w Bałtyku i Polonii, Radomsko — w Wolności, Kutno — w Polonii, Łowicz — w Polonii, Zgierz — w Wolności, Sieradz — w Wolności, Tomaszów — w Przedwiośniu, wyświetlany będzie przy normalnym programie podwójny numer Polskiej Kroniki Filmowej nr 31 i 32.

Specjalne wydanie tej kroniki przynosi wiadomości ze Zlotu Młodych Przodowników, oddania Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej i uchwalenia Konstytucji.

Rozpoczynamy budownictwo „plombowe"

Budowę 17 nowych domów w śródmieściu zaplanowano na rok przyszły

Budownictwo mieszkaniowe reprezentowane było dotychczas w Łodzi wyłącznie przez budownictwo osiedlowe. Powstały nowe osiedla robotnicze na Stokach, Starym Mieście, Bałutach na ulicy Ziołowej.

Budowa osiedli jako celowa i słuszna będzie w dalszym ciągu kontynuowana, ale oprócz tego w przyszłym roku rozpoczyna się po raz pierwszy budownictwo rozproszone lub, jak to w języku fachowym brzmi „plombowe".

Na czym ono polega?

Budownictwo plombowe, będzie lokalizowane w ten sposób, aby wypełniając niezabudowane place nowymi gmachami nadać ulicom charakter pełnej zabudowy i w ten sposób uzyskać duży efekt architektoniczny.

W Łodzi w pierwszym rzucie ropoczniemy budowę **17 domów rozproszonych po całym śródmieściu.**

Oto adresy projektowanych budynków mieszkalnych: Nowotki 87, Wólczańska róg Kopernika, Sienkiewicza 8, Napiórkowskiego 29, Piotrkowska 290, 269, Narutowicza 8-10, 43, 71-73, Lindleya 4, Północna 5, 7, 9, 11, (jeden ogromny blok). i 25, Traugutta 16, Zachodnia 53, Napiórkowskiego 46-48, Kopcińskiego 37 i 35a.

Będą to gmachy nowe, zbudowane na pustych placach. Stare fundamenty istnieją jedynie przy ul. Napiórkowskiego 29 i Nowotki 87. Kubatura wszystkich bloków wynosi **139 tys. m³.** Zmieści się w niej **1440 izb mieszkalnych oraz pewna ilość sklepów.** Sklepy powstaną w domach przy ul. Narutowicza 73, Napiórkowskiego 29, Piotrkowskiej 269 i 290, Narutowicza 48, 8-10 i 43, Traugutta 16.

Domy będą 3, 4 i 5 piętrowe. Wszystkie mieszkania zaopatrzy się w pełne luksusowe urządzenie jak centralne ogrzewanie, łazienki, gaz itp.

Na budowę nowych 17 gmachów Łódź przyrzeczone ma już potrzebne kredyty, które pozwolą w roku 1953 wykończyć budynki w stanie surowym. Całkowite wykończenie i oddanie do użytku nastąpi w roku 1954.

W tej chwili opracowywana jest dokumentacja techniczna dla projektowanych budowli. Wykonują ją: Miejskie Biuro Urbanistyczno-Architektoniczne, Miastoprojekt — Wschód, i Centralne Biuro Studiów i Projektów Budownictwa Gospodarki Komunalnej. Gotowe założenia projektowe są w tej chwili rozpatrywane przez MKPG. (kas)

Duży wybór galanterii skórzanej w sklepie CHPS przy ul. Piotrkowskiej 84

Sklep wzorcowy Centr. Handl. Przem. Skórzanego przy ul. Piotrkowskiej 84 rozporządza obecnie bogatym asortymentem towarów. Na szczególną uwagę zasługują efektowne i trwałe torby damskie na zakupy zrobione z odpadków skórzanych w cenie od 81 do 100 zł oraz z takiegoż materiału zrobione mocne tornistry dla młodzieży szkolnej w cenie 87 zł 50 gr.

Sklep posiada również tanie i praktyczne walizki z ferszpanu czyli prasowanej i przetłuszczonej tektury. Są też walizki fibrowe oraz dla pań, na okres jesienno-zimowy — krótkie futerka tzw. lejbiki, które ostatnio znacznie staniały. (a)

II turnus wczasów w mieście

Rozpoczął się II turnus wczasów w mieście dla dzieci w wieku szkolnym od 7 lat do 14. Wczasy są zorganizowane w następujących parkach łódzkich: Park im. 3-Maja Szkoła Nr 130 Ruda Pabianicka, Park Ludowy, Park im. Mickiewicza i nowootwarty punkt dla dzieci z dzielnicy Chojen i Górnego Rynku w Parku im J. Poniatowskiego, dojazd 14 obok ul. Inżynierskiej.

Zapisy przyjmują kierownicy punktów od godz. 9 rano do godz. 17. codziennie do dnia 5 sierpnia br.

W sprawie rejestrowania bonów dla emerytów

Zdarzają się ostatnio częste wypadki odmawiania przez sklepy rejestracji bonów mięsno-tłuszczowych emerytów. Jak nas informuje Wydz. Handlu wszystkie sklepy są obowiązane rejestrować bony emerytów.

Nie bez winy są tu instruktorzy rejonowi, którzy nieodpowiednio instruują sklepy o ich obowiązkach. (a)

Atrakcyjne towary w sklepach PZW można nabyć za odpadki

Halina Kowalczyk zatrzymała się na chwilę przed wystawą nowego sklepu przy ul. Nowotki 8. Mamusia dopiero przed kilkoma dniami wyraziła chęć uzupełnienia sprzętów gospodarskich nowymi szklankami, mówiła również coś o glinianym garnku, w którym można by zakwasić ogórki. A tu na wystawie było i jedno i drugie. Jak informował napis, sprzęty te można było nabyć bez pieniędzy. Za stare szmaty, makulaturę lub butelki...

Halinka nie namyślała się długo. Pobiegła do domu, wspólnie z matką wyszperały kilka nienadających się już do użycia sztuk starej odzieży — których sporo jest w każdym domu — i prędko dokonała transakcji. Wychodząc, trzymała już w ręku pożądany garnek. Ogórki doskonale się ukwaszą. Zostało również parę złotych na cukierki, sklep bowiem połowę wartości przyniesionych odpadków wypłaca pieniędzmi.

Otwarty w poniedziałek 4 punkt skupu odpadków użytkowych Państwowej Zbiornicy Wojewódzkiej przy ul. Nowotki 8 z każdym dniem zdobywa sobie większe powodzenie. W pierwszym dniu wprawdzie obrót wynosił tylko 30 zł, w drugim wzrósł do 90 złotych, a w środę drzwi się już prawie nie zamykały. Co chwila wchodzą do sklepu kobiety informując się o warunki nabycia szklanek, podstawek, talerzy, czajników do herbaty a zwłaszcza garnków glinianych. Ruch jeszcze bardziej zwiększy się gdy do sklepu nadejdą wiadra i inne sprzęty, a będzie to miało miejsce już niedługo.

Wszystkie sklepy PZW, których Łódź liczy obecnie cztery, są licznie odwiedzane przez ludność, która przynosi zużytą odzież, ścinki, butelki, korki czy makulaturę, otrzymując wzamian pieniądze lub artykuły gospodarskie. Ponieważ uchwała Prezydium Rządu przewiduje otwarcie na terenie Łodzi i województwa ogółem 15 tego rodzaju sklepów, liczba ich w Łodzi wzrośnie wkrótce do 8, a 7 sklepów powstanie na prowincji. W III kwartale br. sklepy te zostaną obficie zaopatrzone w szereg poszukiwanych na rynku artykułów, gdyż CZW podpisała ostatnio odpowiednie umowy na dostawę towarów z Centrogalem, Argedem, Centralą Handlową Ceramiki, Centralą Handlową Przemysłu Metalowego i Centralą Tekstylną. (si)

„MDM" i „Mewy" są już w sprzedaży

Wczoraj w kioskach łódzkich, ukazały się już w sprzedaży nowe gatunki papierosów — „MDM" (kosztują 28 gr) i „Mewy" (25 gr). Nowe papierosy dzięki miłemu aromatowi spotkały się z pozytywną oceną palaczy. (a)

RADIO

SOBOTA, 2 SIERPNIA

6.30 Dziennik. 6.50 Tańce ludowe różnych narodów. 7.50 Stan pogody i program dnia. 7.55 Wiadomości poranne. 8.00 Muzyka operowa. 8.30 Aud. dla obozów i kolonii letnich. 8.52 Przerwa. 11.45 Głos mają kobiety. 11.57 Sygnał i hejnał. 12.04 Dziennik. 12.15 Przerwa. 14.00 Powt. dziennika. 14.11 Program dnia. 14.15 Koncert chóru rozgł. poznańskiej PR. 14.35 „Żniwiarka" pieśń M. Krzyńskiego wyk. chór i ork. PR. 14.40 Przegląd prasy literackiej. 14.50 Koncert solistów (płyty). 15.09 Komunikat o stanie wód. 15.10 Audycja literacka. 15.30 Aud. dla dzieci. 16.00 Muzyka popularna (płyty). 17.00 Wiad. popołudniowe. 17.45 Nowości poetyckie. 18.00 Koncert z okazji 25 roczn. utworzenia Chińskiej Armii Ludowej. 18.30 Utwory skrzypcowe w wyk. S. Rachonia. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 „Przy sobocie po robocie". 21.00 Dziennik. 21.26 Wiad. sportowe. 21.30 Aud. z cyklu „Najpiękniejsze sonaty fortepianowe" — płyty. 22.00 Rep. z Olimpiady w Helsinkach. 22.30 Muz. rozrywkowa i tan. (płyty). 23.00 Muzyka taneczna w wyk. ork. tan. radia węgierskiego oraz solistów. 23.50 Ostat. wiad. 24.00 Koniec audycji i hymn.

ROZGŁOŚNIA ŁÓDZKA

6.15 Wiadomości dla wsi. 6.20 „Młodzieżowcy z POM Zapale opowiadają o Zlocie". 7.20 „Z mikrofonem przez miasto i wieś". 7.35 Muzyka rozrywkowa z płyt. 8.50 Program lokalny na dziś. 13.20 Koncert ork. łódzk. rozgł. PR pd. E. Ciuksy. 16.20 Aud. dla młodzieży 16.35 Koncert ork ŁRPR pd. A. Tarskiego. 17.15 „Z mikrofonem przez miasto i wieś". 17.30 W 31 rocznicę śmierci Enrico Caruso — pieśni i piosenki włoskie. 18.50 Fragment report. S. Pistaka pt. Chłopski gniew. 19.00 Rytmy taneczne. 19.15 Felieton tygodniowy w oprac. A. Ochockiego. 19.25 Program lokalny na jutro.

Mijają miesiące a remont wciąż trwa...

— skarżą się mieszkańcy Starego Miasta

Codziennie rano Stanisława K. zamieszkała przy ul. Bojowników Getta 24 pierwsze swe kroki kieruje w strone okna. Może zakończono już remont baru i przywieziono mleko? Mąż idzie na 7 do pracy trzeba również nakarmić małą Kazię, która głośno domaga się mleka. Ale bar mieszczący się pod nr 23 również i dzisiaj jest zamknięty — remont trwa. Szyby pochlapane wapnem, a w środku pustka i cisza — oto obraz baru od dwóch prawie miesięcy. A ekspedientka mówiła, że remont trwać będzie tylko dwa tygodnie...

Nie ma rady, znów trzeba iść szukać mleka u przekupek.

Podobnie myśli i postępuje wiele zamieszkałych w najbliższej okolicy kobiet — matek i żon — które od roku zaopatrywały się w mleko nabywane w barze przy ul. Bojowników Getta 23. 6 czerwca rozpoczęto w barze tym remont, który już dzisiaj można określić jako niekończący się. A należało tu tylko założyć żaluzje, usunąć grzyb ze ścian oraz odświeżyć niewielki zresztą lokal. Dwa tygodnie, to aż nadto wiele czasu na wykonanie tych robót. **A tu mijają miesiące, a końca remontu nie widać...**

Historia prawie że identyczna ma miejsce obok — w lokalu fryzjerskim, mieszczącym się w tym samym domu. Tu również w tym samym czasie co i w barze mlecznym rozpoczęto remont. I zaniechano go. Nowoczesny zakład fryzjerski Sp. „Zjednoczenie" zieje pustką.

A spółdzielnia włożyła wiele wysiłku i poniosła nie mało kosztów aby tę przed rokiem otwartą placówkę spopularyzować i zjednać jej klientów. Teraz — gdy remont zostanie już zakończony — pracę tę trzeba będzie rozpocząć od nowa.

Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego nr 2, które siedzibę swoją ma prawie, że naprzeciw remontowanych obiektów, bo przy ul. Bojowników Getta 18, stanowczo lekceważy swoje obowiązki i zobowiązania.

Ono to bowiem miało wykonać remonty w wymienionych lokalach w terminie dwutygodniowym, od 6 czerwca począwszy w barze mlecznym i od 1 lipca w zakładzie fryzjerskim. Również i zleceniodawca tych prac — Dyrekcja Budowy Osiedli Robotniczych — wykazuje zbyt małe zainteresowanie remontem tych lokali, które służą zaspokojeniu najistotniejszych, codziennych potrzeb mieszkańców Starego Miasta i najbliższej okolicy.

Lekceważący stosunek wymienionych instytucji wyraża się m. in. również i w ten sposób, że nie odpowiadają one wcale na liczne piśmienne monity Miejskich Zakładów Mleczarskich i Sp. „Zjednoczenie", które kilkakrotnie interweniowały w sprawie przyspieszenia remontów lokali.

Ten niezdrowy objaw lekceważenia potrzeb ludności przez obie instytucje powinien zostać natychmiast zlikwidowany. Mieszkańcy Starego Miasta mają bowiem pełne prawo do korzystania z placówek, uruchomionych dla ich dobra i wygód. (si)

„Burza" w Teatrze Nowym

Po przerwie urlopowej Państwowy Teatr Nowy rozpoczyna przedstawienia od niedzieli 3 sierpnia znakomitą sztuką Aleksandra Ostrowskiego „Burza", która zeszła z afisza w pełni powodzenia.

Akcja sztuki rozgrywa się w ubiegłym wieku, w środowisku małomieszczańskiego kupiectwa. Autor piętnuje świat ciemnoty i bagno moralne ówczesnego ustroju carskiej Rosji.

W czołowych rolach występują: Jadwiga Chojnacka, Bohdana Majda, Kazimierz Dejmek, Sewerym Butrym, Maria Białobrzeska, Adam Daniewicz, Gustaw Lutkiewicz i inni.

Początek przedstawień o godzinie 19.

Reflektorem po Łodzi

SPRAWA SKOMPLIKOWANA

„Panie Redaktorze! Wychodząc z gmachu Poczty Głównej przy ul. Przejazd zauważyłem, że pracownik poczty opróżniający skrzynki z listami wysypał zawartość czerwonej skrzynki do swego worka, a następnie do tego samego worka zabrał zawartość skrzynki zielonej. Wydaje mi się to trochę dziwne, bo jeżeli jedna skrzynka jest dla korespondencji miejscowej, a druga dla zamiejscowej, to chyba nie po to, aby w efekcie zawartość obu skrzynek węcrowała do jednego worka, a później urzędnicy na nowo listy rozdzielali. Czytelnik W. P."

Sprawa jest — jak sprawdziliśmy — nieco skomplikowana. W zasadzie skrzynki pocztowe opróżnia Urząd Pocztowy Łódź 2, który mieści się na Dworcu Kaliskim, wyjmując korespondencję do dwóch worków: oddzielnie miejscową i oddzielnie zamiejscową, przy czym korespondencja miejscowa odsyłana jest na Pocztę Główną, do urzędu nr 1. Natomiast skrzynki przy Poczcie Głównej opróżnia urząd nr 1 do jednego worka, a później listy rozdzielają urzędnicy, co jest oczywiście pracą zbędną.

Na nasze pytanie: dlaczego? — poczta powiedziała, że nie wie, następnie zawstydziła się i obiecała nam, że gwoli usprawnienia pracy, będzie zastosowany oddzielny worek do korespondencji miejscowej.

JUŻ NIE BĘDZIE LILIOWO

W związku z tym, że nasz Reflektor zauważył na polach PGR — Widzew kwitnące różowo-liliowo, a beztroskosty i napisał o tym, dyrekcja zespołu PGR Wenecja wydała zarządzenie, że wszystkie chwasty mają być usunięte jak najszybciej, a sprawozdania z akcji mają być złożone do 3 sierpnia br.

W związku z tym jesteśmy przekonani, że na polach PGR Widzew nie ukrył się już ani jeden oset.

NIE IGRAĆ ZE ŚMIERCIĄ

W upalne letnie niedziele łodzianie szukają ochłody w cieniu drzew i krzewów, parków, ogrodów i innych terenów zielonych. Setki i tysiące osób spędzają cały dzień na Zdrowiu, Julianowie, Helenowie w Rudzie Pabianickiej. Bardzo wielu mieszkańców naszego miasta wybiera się również do Łagiewnik, gdzie mamy piękne lasy oraz szereg malowniczych stawów.

Stawy są rzeczywiście malownicze, ale jednocześnie bardzo niebezpieczne. Woda w nich głęboka, pełna wirów i przepływających lodowato-zimnych prądów.

Przy brzegach stawów władze miejskie umieściły tabliczki, zakazujące tu kąpieli. Niestety ostrzeżenia nie przez wszystkich traktowane są serio. Co rok zdarzają się przeto wypadki niedozwolonej kąpieli i tragicznej śmierci w odmętach stawu.

Wycieczkowicze, szukający odpoczynku w Łagiewnickich lasach nie chcąc narażać swego życia, winni pilnie przestrzegać zakazu kąpieli w tutejszych stawach. Szczególnie ważna rola przypada **matkom które w żadnym wypadku nie powinny zezwalać swym dzieciom na wchodzenie do niebezpiecznej wody.** (k)

SOBOTA **2** SIERPIEŃ

DZIŚ Alfonsa

JUTRO Szczepana

WAŻNE TELEFONY

Pogot. Ratunkowe 254-44
Straż Pożarna 8
Kom. Miejska MO 253-60
Miejski Ośr. Infor. 159-15

DYŻURY APTEK

A. S. nr 4 (Przejazd 19), A. S. nr 7 (Wólczańska 37), A. S. nr 10 (Piotrkowska 193), A. S nr 18 (Zgierska 146), A. S. nr 22 (Nowotki 12), A. S. nr 34 (Wojska Polskiego 56), A. S. nr 35 (Dąbrowskiego 24-b).

A S nr 41 (Al. Kościuszki 48) dyżuruje codziennie.

DYŻUR POŁOŻNICZO-GINEKOLOGICZNY

Dziś dyżuruje całą dobę szpital im dr H. Wolf ul Łagiewnicka 34.

CO? Gdzie? KIEDY?

TEATRY

NOWY (Więckowskiego 15) nieczynny

WOJSKA POLSKIEGO (Jaracza 27-29) od 1.8 do 1.9 nieczynny

POWSZECHNY (Obr. Stalingradu 21) g. 19 „Zwykła sprawa"

LETNI (Piotrkowska 94) g. 19.30 „Objeżdżalnia społeczna"

MAŁY (Traugutta 1) g 19.30 „Zielony gil"

KINA

BAJKA (Franciszkańska 31) „Szalony lotnik" dod. „Pomorze Zachodnie", g. 18, 20, dozw. od lat 7

BAŁTYK (Narutowicza 20) „Chrzest bojowy" g. 15,30, 18, 20.30, dozw. od lat 7

GDYNIA (Przejazd 2) — Program naukowo-oświatowy nr 36-52 PKF nr 31-52, dod. „Zabytki architektury nad Oką", „Przegląd kulturalny 2-52" g. 17, 18, 19 — „Awantura na wsi" g. 20. Program dla najmłodszych „Konik Garbusek" godz. 16.

MŁODA GWARDIA (dla młodzieży — Zielona 2) „Pierwsze dni" g. 16, 18, 20, dozw. od lat 12

MUZA (Pabianicka 173) „Sekretarz Rejkomu", dod. „Czy wiecie że... 5-51", g. 18, 20, dozw. od lat 12

POLONIA (Piotrkowska 67) „Dni i noce" g. 16.30, 18.30, 20.30, dozw od lat 12

PRZEDWIOŚNIE (Żeromskiego 74) „Kariera w Paryżu", dod. „Sprzymierzeńcy za Łabą" g. 18, 20, dozw. od lat 18

REKORD (Rzgowska 2) nieczynne z powodu remontu.

ROMA (Rzgowska 84) — „Człowiek bez jutra", dod „Nasze dzieci" g 18, 20. dozw. od lat 14

1 MAJA (dawn. Robotnik) — (dla młodz. Kilińskiego 176) „Bohaterowie Mandżurii" g. 17.30, 19.30, dozw. od lat 12

SOJUSZ (Nowe Złotno) „Ostatni rejs" — dod. „Święto lotnictwa" g. 19. dozw. od lat 14

STYLOWY (Kilińskiego 123) „Nędznicy" II ser dod. „Czy wiecie że..." 4-51 g. 16, 18, 20, dozw od lat 14

ŚWIT (Bałucki Rynek 1) „Stalowi bojownicy" — dod. „Polowanie na delfiny" g. 18, 20, dozw od lat 14

TATRY (Sienkiewicza 40) „Bitwa o szyny" dod. „W kraju socjalizmu" 5-51 g. 16, 18, 20, dozw od lat 7

WISŁA (Przejazd 2) — „Bój skończy się jutro", g. 15.30 18, 20.30, dozw. od lat 12.

WŁÓKNIARZ (Próchnika 16) „Kawaler Złotej Gwiazdy", g. 15,30, 18, 20.30, dozw. od lat 12

WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) „Przeczucie" g. 16, 18.15, 20.30, dozw. od lat 7.

ZACHĘTA (Zgierska 26) nieczynne z powodu remontu.

Śladem naszych artykułów

Ostatnio poświęcaliśmy dużo miejsca niedomaganiom sieci detalicznej sklepów, czy to na odcinku zaopatrzenia i zasięgu, czy też w dziedzinie sprawności obsługi. Kilkakrotnie też pisaliśmy o różnych usterkach w pracy zakładów gastronomicznych naszego miasta.

Nie wszystkie notatki znalazły już oddźwięk we właściwych instytucjach, ale kilka wyjaśnień otrzymaliśmy. I tak: 1) Łódzkie Zakłady Gastronomiczne w wyniku przeprowadzonej kontroli w restauracji „Halka" stwierdziły, że płyn podawany tam jako kawa, rzeczywiście nie ma nic wspólnego z tą nazwą. W związku z tym udzielono personelowi nagany i nauczono go właściwego parzenia kawy.

2) Miejski Handel Detaliczny otrzymał polecenie uruchomienia punktu sprzedaży napojów chłodzących w okolicy mostu przy kolei obwodowej.

3) Sygnalizowane przez nas braki w zaopatrzeniu w środki do prania znalazły, jeśli chodzi o sklepy MHD nr nr 366 i 382, pełne potwierdzenie przy sprawdzeniu stanu remanentów tych sklepów. Jak nas informuje Miejski Handel Detaliczny Art. Spoż. wynikiem kontroli było dyscyplinarne zwolnienie z pracy kierowników obu sklepów.

PRAWNIK radzi

Z. B. Tomaszów — Należy wystąpić z wnioskiem do Sądu Powiatowego o ustalenie treści aktu urodzenia załączając dokument z roku 1940 oraz podając świadków.

Stały czytelnik B. J. — Z. — Ustawa o planowym zatrudnieniu absolwentów w art. 7 p. 1 wyraźnie ustala, że przy wydawaniu nakazu pracy należy uwzględnić w miarę możności życzenie co do rodzaju i miejsca pracy oraz inne okoliczności o znaczeniu osobistym i społecznym. Od orzeczenia komisji może Pan wnieść odwołanie do rozszerzonej komisji, a w razie negatywnego załatwienia, odwołanie do ministra oświaty.

Z brzmienia ustawy nie wynika, jakoby takie odwołanie miało moc wstrzymującą, dlatego skierowanie do pracy ma moc obowiązującą aż do zmiany ró przez instancję odwoławczą. Sankcje karne wymienione w art. 16 tej ustawy dotyczą tego, kto uchyla się od obowiązku wynikającego z nakazu pracy. Być może, że podane przez Pana przyczyny mogą być uznane za nieuzasadnione.

F. Kawecki — Biuro Projektów Przem. Pap. postąpiło niesłusznie samowolnie potrącając rzekomo nienależny zasiłek rodzinny. Winno ono wystąpić na drogę sądową z tym żądaniem. Sąd m. in. rozpatrzyłby także kwestię czy Pan pobrał i zużył otrzymany zasiłek w dobrej wierze. W tym wypadku nawet przyznając instytucji rację, sąd mógłby odrzucić jej skargę. O ile chodzi o przeniesienie Pana na gorsze warunki pracy, to może to nastąpić po 3-miesięcznym wymówieniu płacy, przy czym przez okres 3 miesięcy musi Pan otrzymywać poprzednie, wyższe wynagrodzenie.

Gdy nowe zwycięża

Coraz więcej chłopów

widzi drogę do lepszego bytu

Było lipcowe skwarne południe. Mieszkańcy gromady Sadowiec-Wrzosy zeszli z pól, aby posilić się i nieco odpocząć po znojnej pracy przy żniwach. W chacie Stanisława Pilarskiego, 4-hektarowego gospodarza, panował radosny nastrój, gdyż przed kilku godzinami zjawił się niespodzianie 19-letni Geniek, uczeń Szkoły Oficerskiej, który otrzymał kilkudniowy urlop.

— W sam raz, synu, przybyłeś — cieszył się Pilarski, spoglądając z dumą na smukłego i dorodnego podchorążego. — Akurat u nas żniwa, więc pomożesz.

— A dajże chłopakowi spokój, pozwól mu odpocząć po podróży i nacieszyć się nami — mitygowała męża Pilarska. — O żniwach pogadamy potem.

— Jak ojcu podobało się w Związku Radzieckim? Przyznam się, że nie tylko tęsknota za wami, ale i ciekawość popędzały mnie do domu.

Stanisław Pilarski uśmiechnął się, sięgnął do szufladki stołu i wydobywszy z niej gruby zeszyt, rzekł:

— Bo to będę umiał znaleźć takie słowa, żeby ci opowiedzieć to wszystko com odczuwał na widok pięknych miast, wielkich fabryk, olbrzymich sowchozów i kołchozów?...

A przyznam ci się, że gdym w roku ub. czytał w gazetach wrażenia wycieczkowiczów do Związku Radzieckiego, to przyznam ci się szczerze, z niedowierzaniem kręciłem głową. Myślałem tak, jak myślą jeszcze dotąd niektórzy nasi chłopi: Ech, to wszystko tylko propaganda, kto to wie, jak tam jest naprawdę. Żeby tak tam samemu pojechać i zobaczyć.

No i patrz, w tym roku pragnienie moje się spełniło. Pojechałem z drugą wycieczką i zobaczyłem wszystko na własne oczy.

Nie ma tam wyzysku człowieka przez człowieka. Ludzie po wsiach już dawno zapomnieli co to jest odrobek za pożyczonego do orki czy do żniw konia od bogatego sąsiada. Cała wieś albo nawet kilka wsi — to jeden wielki kołchoz. Ziemię orzą traktory, zboże zbierają kombajny i w ogóle maszyny pracują wszędzie, a chłopi i chłopki albo kierują tymi maszynami, albo wykonują lżejsze prace. A że dobrze gospodarzą, więc rosną ogólne dochody, rosną i dochody każdego z kołchoźników.

Nasza grupa wycieczkowa zwiedziła m. in. dwa wielkie kołchozy w górach Kaukazu. W czasie wojny obydwa były doszczętnie zniszczone przez hitlerowców. Kołchoz „Pobieda" zaczynał na nowo swoją gospodarkę od 3 krów i od ugorów. A dziś na rozległych dolinach, rozrzuconych na obszarze 38.000 ha, rosną piękne słoneczniki, obficie obradza kukurydza i jęczmień. Na zboczach górskich szumią sady owocowe, dojrzewają winogrona, wyrastają co rok nowe leśne pasy, chroniące doliny od suchych, porywistych wiatrów. Na pastwiskach oprócz wielkiego stada bydła, stanowiące go osobistą własność kołchoźników, wypasa się ponad 500 krów zespołowych. Najbardziej uderzyło mnie to, że grupy polowe rozrzucone w okresie kampanii letniej po odległych dolinach porozumiewają się tak z zarządem kołchozu, jak i z warsztatami reperacyjnymi za pomocą swych nadawczych i odbiorczych stacji radiowych.

Kołchoz „Pietrowskoje Sieło", w którym pracuje 700 spółdzielców, nastawiony jest głównie na hodowlę. Fermy drobiowe liczą tam 23.000 kur leghornów. Na górskich pastwiskach kołchoz wypasa 40.000 owiec, 700 krów, 300 koni.

U nas już znacznie poprawił się chłopski byt, ale gdzie nam do dobrobytu kołchoźników!... A odrobek ciągle jeszcze pokutuje po naszych wsiach. Rady narodowe często patrzą na to przez palce, a my chłopi bezkonni jakoś nie możemy zerwać z tym przedwojennym zwyczajem i jakoś nijako nam dopominać się o ustawową pomoc sąsiedzką.

— Nijako, nijako — przerwał syn. — Z tym wszystkim czas już skończyć.

— Pewnie że byłby czas. Bo któż to widział, żeby za konną dniówkę odrabiać dwa albo trzy dni i to w czasie najcięższych prac jak żniwa i wykopki.

Geniek podszedł do ściany i z wojskowej torby wyjął czerwcowy numer „Nowych Dróg".

— W odpowiedzi na to co ojciec powiedział, przeczytam dwa zdania, jedno Prezydenta Bieruta, a drugie Generalissimusa Stalina. Posłuchajcie i rozważcie:

„Dopóki gospodarstwo chłopskie pozostaje zacofane i rozdrobnione, dopóty jest ono polem dla kułackiego wyzysku w postaci jawnych lub ukrytych form bezpośredniego wyzysku biedoty chłopskiej (odróbki, dzierżawy, pożyczki lichwiarskie w naturze itp.), jak i w postaci spekulacji towarowej elementów kapitalistycznych wsi i miasta.

„Jakież jest wyjście dla rolnictwa?" — zapytuje towarzysz Stalin i odpowiada:

„Wyjście polega na stopniowym, lecz nieprzerwanym jednoczeniu drobnych i najdrobniejszych gospodarstw chłopskich, nie w drodze nacisku, lecz za pomocą poglądowych przykładów i przekonywania, w wielkie gospodarstwa na podstawie społecznej, gromadzkiej, kolektywnej uprawy ziemi, przy zastosowaniu maszyn rolniczych i traktorów, przy zastosowaniu naukowych metod intensyfikacji rolnictwa".

— Święta racja — przyznał ojciec, — od czasu powrotu z wycieczki myślę o tym jakby w naszej gromadzie doprowadzić do założenia spółdzielni produkcyjnej. Na zebraniu sąsiedzi, a było ich pewnie ze 40, słuchali uważnie mojego opowiadania o kołchozach i lepszym znacznie od naszego życiu kołchoźników. Ale bo to tak łatwo z miejsca ludzi przekonać?... A nawet gdy już kogoś przekonasz, to trudno mu zdecydować się na zerwanie ze starymi nawykami. Trudna, bardzo trudna jest nasza chłopska natura. Wam młodym łatwiej wszystko przychodzi, bo wychowujecie się w nowych warunkach, więc pomagajcie starym w pojmowaniu tego wszystkiego, co prowadzi ku lepszemu.

— Na mnie może tata liczyć, Mojego urlopu na pewno nie prześpię.

C. M.

Głosy i odgłosy

Mieszkańcy niedawno powstałego osiedla robotniczego przy ul. Ziołowej proszą za naszym pośrednictwem o uruchomienie na terenie osiedla kiosku z gazetami, papierosami i napojami chłodzącymi. Apelują również pod adresem „Polskiego Radia" o zradiofonizowanie mieszkań, tak aby temu odległemu przedmieściu dostarczyć trochę rozrywki.

Dołączamy się do próśb, oczywiście jeśli spełnienie ich jest w tej chwili możliwe.

Z naszego obserwatorium

Swastyka w cieniu krzyża

W Trizonii odbywa się wciąż pod znakiem błogosławionego przez Watykan krzyża, istna kampania propagandy na rzecz neohitlerowskiego wehrmachtu, żerowanie na nędzy rzesz przesiedleńczych, bezceremonialne nadużywanie uczuć religijnych. Ledwie przeminęły trizońskie „dni wiary" i ledwie przebrzmiały sprawozdania z hanowerskiego zjazdu uchodźców ze Śląska oraz zorganizowanego tam równocześnie „Katholikentagu", a już dowiadujemy się o nowych manifestacjach w tym samym stylu.

Jedna z nich odbyła się w miejscowości Walduern zum Heiligen Blut, w strefie brytyjskiej. Umyślnie chyba wybrano miasteczko o tej nazwie. „Walduern pod najświętszą krwią" — brzmiałoby to po polsku. Oczywiście „najświętszą krwią" ma być ta, którą przeleją młodzi Niemcy w służbie amerykańskiego imperializmu, pod przetargowym hasłem najazdu na polskie ziemie za Odrą i Nysą.

Urządzono tam trzy wiece — dla mężczyzn, dla kobiet i dla młodzieży. Dwa pierwsze dla rodziców, by judzili swe dzieci. Trzeci — dla kandydatów do wehrmachtu. Na tym ostatnim wystąpili dwaj mówcy — ks. dr Paulus Sladek, b. proboszcz którejś parafii na Śląsku — i „bundesfuehrer" młodzieży wysiedlonej, niejaki Richard Hackenberg.

Ów fuehrer w miniaturze, wypełniający rozkazy fuehrera w czerwonej sutannie — kardynała Fringsa, zapewniał, że „przed młodzieżą, rekrutującą się z uchodźców stoi zadanie powrotu do uwolnionej ojczyzny". Powrót ten „odbędzie się pod znakiem krzyża". O gwiaździstym sztandarze USA, skrzyżowanym ze swastyką, który miałby schować się za krzyż — mówca nie wspominał. A ów znak krzyża widywano w Polsce na opończach krzyżackich wiele, wiele lat temu.

Te same demagogiczne, podszywające się pod religijność hasła głosił i inny mówca — tym razem na wiecu dla mężczyzn, Walter Zimmerhacken. On również zapowiedział, że „droga do ojczyzny odbędzie się pod chrześcijańskimi sztandarami". Nie zabrakło i jakiejś frau doktor Krause i całego mnóstwa opatów, prałatów i księży.

Ze zjazdu w Walduern mówcy udali się na inne manifestacje o tym samym charakterze. W miejscowości Fritzler przemawiał m. in. wspomniany już ks. dr Sladek, „młodzieżowy duszpasterz diecezjalny okręgu heskiego", rozwodząc się długo nad „posłannictwem młodzieży" i nad „głębokimi związkami ze wschodnią ojczyzną".

Koło Bissingen — w strefie amerykańskiej, na jednym ze wzgórz poświęcono „krzyż niemieckiego wschodu". Przemawiali tam: inny „diecezjalny pasterz" — prałat Rudolf Hacker oraz książę Karl Friedrich von Oettingen - Wallerstein, były gubernator Warszawy z lat 1916 — 18. Obaj rozwodzili się nad misją „kulturtraegerów" na Wschodzie.

Cała gra jest aż nadto przejrzysta. Oczywiście krzyż chrześcijański, używany jest tu na przynętę — chodzi o hackenkreuz, o swastykę hitlerowską.

Organizatorzy widowisk, z punktu widzenia katolickiego — bluźnierczych i nieuczciwych, dziwnie nieostrożni byli w wyborze nazwisk swych prowodyrów. Bundesfuehrer nazywa się Hackenberg — inny mówca Zimmerhacken, a trzeci, tym razem prałat — Hacker. Wszystkie te nazwiska są odmianą wspomnianego już hackenkreuza. Kto hakiem wojuje, ten od haka ginie. Nie tak dawno, potwierdziły to norymberskie szubienice.

Athos

Podorywki

Jednym z ważniejszych zabiegów agrotechnicznych, podnoszących urodzaj, są podorywki. Zrozumieli to już chłopi gospodarujący indywidualnie. Obserwacja prac w gospodarstwach zespołowych: PGR i spółdzielniach produkcyjnych przekonały ich o skuteczności zabiegów agrotechnicznych stosowanych przez te gospodarstwa.

Na zdjęciu: małorolny chłop Tadeusz Domino z gromady Horodyszcze w pow. chełmskim, bezpośrednio po sprzęcie żyta, przystąpił do podorywek.

CAF

W oknie księgarni

TSAO-MING — Źródło siły. Jest to współczesne opowiadanie chińskie o odbudowie elektrowni wodnej nad jeziorem Jütaj, o przemianach, jakich dokonuje w psychice robotników twórcza praca i wspólna odpowiedzialność za losy elektrowni.

VAIDA A. G. — Iskry w mroku. Z rumuńskiego.

Wspomnienia młodego rumuńskiego robotnika z lat 1926—29 stanowią dokument walki komunistów rumuńskich z terrorem stosowanym przez obszarniczo-burżuazyjny rząd. Istotnym bohaterem książki jest kolektyw więźniów politycznych w osławionym więzieniu „Doftana", które dzięki pracy i odwadze komunistów, stało się uniwersytetem partyjnym — kuźnią charakterów i szkołą świadomości politycznej.

Pracownicy poszukiwani

Uczniów od lat 18-tu do tkalni koronek i tiulu, **strażaków do straży p. pożarowej i robotników gospodarczych** zatrudnią natychmiast **Fabryki Firanek i Koronek im. Hanny Sawickiej** Łódź, ul. Piotrkowska 177. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Dział Personalny. 2009-K

Tokarzy metalowych, frezerów, szlifierzy narzędziowych, sekretarkę ze znajomością maszynopisania i maszynistkę zatrudnią **Północno-Łódzkie Zakłady Remontu Maszyn Przemysłu Włókienniczego** Łódź, ul. Żeligowskiego 8. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Sekcja Personalna. 2010-K

Wykwalifikowaną pomoc techniczną i kreślarzy zatrudni **Miastoprojekt Wschód, Oddział w Łodzi,** ul. Sienkiewicza 28. Zgłoszenia przyjmuje Wydz. Personalny. 2013-K

Monterów, pom. monterów, ślusarzy i robotników niewykwalifikowanych do robót kablowych i elektromontażowych zatrudni natychmiast **Łódzkie Zjednoczenie Elektromontażowe** Łódź, ul. Południowa nr 21. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Dział Personalny.

Sprzątacza i gońca zatrudni natychmiast R.S.W. „Prasa" Piotrkowska 96. Zgłoszenia do Referatu Kadr 2018-K

Ogłoszenia drobne

LEKARZE

Dr KUDREWICZ specjalista weneryczne, skórne powrócił. 8—9.30, 3—5, Piotrkowska 106

Dr REICHER specjalista weneryczne, skórne, płciowe (zaburzenia) Piotrkowska 14 czwarta — siódma. (10290-G)

Dr PIWECKI wewnętrzne, płuca, serce 3—7, Piotrkowska 35 (10374-G)

Dr Jadwiga ANFOROWICZ skórne, weneryczne, kobiece 12—7, Próchnika 8. (10396-G)

Dr LASZEWSKI choroby skórne, weneryczne. 7,30—9, 17—19,30 Więckowskiego 23. (10446-G)

Dr WOYNO specjalista chorób skórnych, wenerycznych — zaburzenia płciowe. Nowotki 7, front 10—11, 16—18. (10279-G)

Dr MARKIEWICZ specjalista, skórne, weneryczne, moczopłciowe, Piotrkowska 109—6. (10477-G)

KUPNO—SPRZEDAŻ

SPRZEDAM rury studzienne ocynkowane o przekroju 11 cm. Oferty Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 104a pod nr 6891

KUPIĘ nowy motocykl SHL lub mało używany. Oferty Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 104a pod „SHL". (10382-G)

SPRZEDAM maszynę meską do szycia marki — PFAFF stan idealny. Zarzewska 8, m. 12 od 16 do 18. (10414-G)

TOKARKĘ - rewolwerówkę, wrzeciono od 10 do 30 mm kupię. Łódź, ul. Zielona 38, warsztat.

KUPIĘ motocykl SHL w dobrym stanie. Zgłaszać Łódź, Brukowa 37 (Zabieniec). (10442-G)

DOMEK z ogrodem sprzedam. Wiadomość, Kilińskiego 180, m. 4. (10423-G)

MOTOCYKL — Velocetta 350 stan bardzo dobry sprzedam Tuszyn, Tylna nr 2, m. 5. (10423-G)

Łódzka Tkalnia Przemysłu Bawełnianego w Łodzi ul. Jaracza nr. 52 przypomina, że stosownie do uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 14. 12. 1950 r. wszelkie zażalenia i odwołania załatwia dyrektor lub jego zastępca w poniedziałki od godz. 12 do 14. Jeśli w poniedziałek przypada dzień wolny od pracy, dniem przyjęć jest najbliższy dzień powszedni tygodnia.

1990-K

SPRZEDAM motocykl — BMW R. 51 na teleskopach stan bardzo dobry. Oglądać Łódź, ul. Zamenhofa 6 w podwórzu. (10422-G)

OKAZYJNIE sprzedam maszynę do szycia. Nowe-Złotno, Mocarna 12.

ZAOFIAR PRACY

POTRZEBNA uczennica do zakładu fryzjerskiego Łódź, Zamenhofa 1.

POTRZEBNA pomoc domowa. Piotrkowska 94 kiosk przy teatrze.

SOLIDNA panienka poszukuje pomieszczenia sublokatorskiego. Maria Cytrowska, Gdańska 8.

LOKALE

ZAMIENIĘ 2 pokoje, kuchnia I piętro, front, woda miejska, śródmieście przy parku Reymonta na 4 pokoje, kuchnia wygody przy Piotrkowskiej. Wiadomość Osiedle M. Mireckiego, Srebrzyńska nr 89—19. (10358-G)

POKÓJ-letnisko — Marysin zamienię na duży pokój śródmieście. Oferty Biuro Ogłoszeń, Piotrkowska 104a „9379". (10386-G)

CENTRUM 2 komfortowe pokoje, centralne, używalność kuchni, wygód zamienię na pokój kuchnia wygody tel. 187-87.

PRACUJĄCY, po studiach — szuka pomieszczenia sublokatorskiego. Oferty Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 104a „10412".

ZAMIENIĘ 2 pokoje, kuchnia, wygody Radomsko na inne miasto, Radomsko skrzynka pocztowa 19

ZAMIENIĘ mały pokój, osobne wejście, centralne ogrzewanie, Lipowa przy Andrzeja na większy lub pokój z kuchnią centrum. Wiadomość Żwirki 3—13.

ZAMIENIĘ duży pokój na podobny. Łódź, Widzewska 47, m. 6. (10435-G

SUBLOKATORSKIEGO — pomieszczenia w śródmieściu poszukuje starsze małżeństwo bezdzietne, zatrudnione cały dzień w lecznictwie. Oferty Biuro Ogłoszeń — Piotrkowska 104a pod „Centralne ogrzewanie". (10449-G)

RÓŻNE

ODŚWIEŻALNIA obuwia zamszowego i skórzanego Łódź, ul. Piotrkowska 9 w podwórzu. (10041-G)

PARYZANKA Artystyczna Cerownia naprawia garderobę bez śladu. — Wieckowskiego 6—5.

ZGUBY

ZGUBIONO legit. służbową nr 10457, kartę meldunkową oraz legit. ZNP. Nazwisko Stanisław Bełkowski, Włocławek.

ZGUBIONO legit. Zw. Zaw., tramwajową, bilet tramwajowy i inne na nazwisko Sliz Stanisława.

PRZYBŁĄKAŁ się pies wilk duży podpalany ul. Zmienna nr 5b Andrzej Roliński. (10350-G)

Ś. † P.

ROMAN WASIAK

mistrz kapeluszniczy

przeżywszy lat 33

zmarł po długich cierpieniach. Pogrzeb odbędzie się w niedzielę o godz. 15 z domu żałoby przy ul. Okrzei 9 na cmentarz na Zarzew.

W nieutulonym żalu pozostali

Żona, dzieci i rodzina.

ZGUBIONO kartę rejestracyjną wydaną przez Prezydium Rady Narodowej Wydział Finansowy i kartę meldunkową na nazwisko Józefa Ciupińska, ul. Przyborowskiego 8.

ZGUBIONO wejściówkę fabryczną wydaną przez Konstantynowskie Zakłady Przemysłu Wełnianego w Konstantynowie na nazwisko Anna Jachimczak, Konstantynów ul. Łódzka 25. (10366-G)

ZGUBIONO decyzję na rentę, legit. Zw. Zaw. legit. Ubezp. Społ. Alfreda Sibilska, Dobra 10.

ZGUBIONO kartę meldunkową wydaną przez gm. Zakrzówek na nazwisko Jadwiga Ralke zam. Bartodzieje.

ZGUBIONO legit. szkolną TWMPL nr 1566 na nazwisko Jerzy Chochicz Łódź, ul. Zakątna 67—3

WYDAJE Instytut Prasy „CZYTELNIK"
Redakcja i Administracja, Łódź, ul Piotrkowska 96, tel Centrala 283-00 Red Nacz 125-64 godz przyj. 12—13 Sekretarz odpow 204-75. godz przyj. 10—12, dział gospodarczy 141-10. dział sportowy 208-95, dział miejski 114-32. dział listów 143-80.
Redakcja rękopisów nie zwraca, za treść i terminy ogłoszeń nie bierze odpowiedzialności
Dział ogłoszeń Piotrkowska 104a tel 111-50 i 114-73, czynny 8—16. w soboty 8—14
Prenumeratę miesięczną zł 4.05. kwartalną zł 12.15, półrocznie zł 24.30 przyjmują wszystkie Urzędy i Agencje Pocztowe oraz listonosze miejscy i wiejscy na terenie całej Polski w terminie do 15 każdego m-ca na okres następny.
Redaguje KOLEGIUM REDAKCYJNE

Druk. Zakł. Graf. R.S.W. „Prasa" — Łódź, ul. Żwirki 17. — Papier: druk. mat. 50 gr.

XV Olimpiada

CHYCHŁA

Srebrne medale już w kieszeni

ANTKIEWICZ i CHYCHŁA weszli do finału

Półfinałowe spotkania odbywały się już tylko na jednym ringu i 3 tysiące widzów śledziło przebieg walki z zapartym oddechem. Na ringu nareszcie doszedł do głosu najwyższy kunszt boksu.

Bojowi, ale prymitywni puncherzy — przeważnie z krajów Ameryki Łacińskiej — zostali wyeliminowani. Na placu znaleźli się najbardziej utalentowani i najlepiej przygotowani.

Z prawdziwą radością można donieść, że w tej extra klasie znajduje się dwóch Polaków, przy czym z zachowaniem najdalej idącej powściągliwości warto stwierdzić, że *Zygmunt Chychła* z powodzeniem może ubiegać się o pierwszą wśród nich pozycję.

ANTKIEWICZ — FIAT

Wyrządziłoby się krzywdę *Antkiewiczowi*, gdyby nie uznać jego niezwykłej ambicji i (doprawdy zmuszającej do oklasków) agresywności i zaciętości. Dziś Polak walczył bardzo krótko. Jego przeciwnik — Rumun Fiat — stanął w ringu poklejony plastrami po kontuzjach, jakie odniósł w toku poprzednich walk. Przyznajemy, że bardzo obawialiśmy się o naszego bombardiera. Nie miał on dotąd szczęścia do Fiata. I teraz ostrożnie wyczekuje na jego atak, sam nie kwapiąc się do ofensywy. Rumun wreszcie rusza. Chwilę trwa zacięta wymiana ciosów z półdystansu i nagle Fiat z bolesnym krzykiem odskakuje od Antkiewicza i pędzi do swego rogu. Sekundant pośpiesznymi ruchami zrywa mu rękawice. Dowiadujemy się, że Rumun złamał kciuk. Sędziowie ogłaszają zwycięstwo Antkiewicza przez techn. k.o. w pierwszym starciu.

Po raz pierwszy w historii naszego boksu mamy reprezentanta w finałach olimpiady. Sukces ten jest dziełem Antkiewicza, boksera o olbrzymiej ambicji i pracowitości, który cierpliwie trenował, lata czekając na tę wielką szansę. Miejsce w finale jest wielką nagrodą, ale nikt, kto zna Antkiewicza, nie ma prawa twierdzić, że na tym kończą się jego możliwości. Wie on, jak bliski jest złotego medalu. Możemy z całym spokojem oczekiwać, że da z siebie wszystko, aby to najcenniejsze odznaczenie olimpijskie przywieźć do kraju.

CHYCHŁA — HEIDEMAN

Chychła pokonał Heidemana. Mistrz Europy umie rozkładać swe siły. Wczorajszy pojedynek z Tormą kosztował go bardzo dużo. Chychła nie mógł szafować wszystkimi siłami w spotkaniu z Niemcem, musiał pamiętać, że nazajutrz przyjdzie mu zmierzyć się ze Szczerbakowem w finale. Chychła był pewny siebie i walczył z takim spokojem, jakby miał już zagwarantowane z góry zwycięstwo. W pierwszym starciu odkrył, że Niemiec nie lubi półdystansu i słabo kryje się przed lewymi sierpami, toteż Chychła prawymi prostymi wypracowywał sobie konsekwentnie pozycje do ulokowania lewego sierpa. Kontrataki nadspodziewanie szybkiego Heidemana nie wytrącały Polaka z raz obranego planu. Świetnie blokował ciosy a sam nagłymi doskokami przedostawał się przez zasłonę przeciwnika i bił z wzorową celnością. Na finiszu Niemiec starał się energicznie nadrobić stracone punkty, sądził, iż dobra końcówka może zasugerować sędziów, ale ci pokazali dziś pełne znawstwo prawdziwego boksu. Przyznali zwycięstwo Chychle.

Dwóch polskich pięściarzy walczy w finale. Nie da się powiedzieć, jak ogromną radością napawa nas ten fakt. Nie da się również określić, jak bardzo życzymy naszym chłopcom, aby spełnili pragnienia wszystkich sportowców w kraju — zdobyli złote medale.

DALSZE WYNIKI

Wczoraj w półfinałowych walkach bokserskich zwycięstwa odnieśli:

Basel (Niemcy zach.) pokonał Bułakowa (ZSRR). Irlandczyk Mc Nally wygrał z Koreańczykiem Kang Joon-Hoon. Hamalainen (Finlandia) pokonał Garbuzowa (ZSRR). Zachara (CSR) wygrał z Leischingiem (Afr Południowa). Włoch Balognesi pokonał Pekkanena (Finlandia) Miednow (ZSRR) wszedł do finału walkowerem z powodu niestawienia się na ring Malleniusa (Finlandia). Szczerbakow (ZSRR), który dziś walczyć będzie w finale z Chychła, pokonał wczoraj Jorgensena (Dania). Papp (Węgry) pokonał Ferrera (Argentyna), a Van Schalryk (Afr. Południowa) wygrał z Tiszinem (ZSRR). Tica (Rumunia) wypunktował Nicołowa (Bułgaria). Patterson (USA) wygrał przez dyskwalifikację z mistrzem Europy Sjoennem (Szwecja). Lee (USA) pokonał Siljandera (Finlandia), a Pacenza (Argentyna) wypunktował Pierowa (ZSRR). Sanders (USA) wygrał przez tko. z Niemanem (Afr. Południowa), a Johansson (Szwecja) wygrał z Koskim (Finlandia).

Zootvel

ANTKIEWICZ

Dziś finałowy mecz piłkarski

Dziś na olimpijskim stadionie rozegrany zostanie finałowy mecz piłkarski Węgry — Jugosławia. Do późnych godzin wieczornych obie drużyny nie ujawniły jeszcze swoich składów.

* * *

Na boisku koszykówki odbędzie się pojedynek o złoty medal pomiędzy ZSRR a USA.

Jutro rozegrany zostanie tylko konkurs hippiczny o Puchar Narodów.

Szwecja-Niemcy zach. 2:0

Rozegrany wczoraj w Helsinkach mecz piłkarski pomiędzy reprezentacją Szwecji, a reprezentacją Niemiec zach. — o brązowy medal olimpijski zakończył się zwycięstwem jedenastki skandynawskiej 2 : 0 (1 : 0). Przez cały czas obie drużyny prowadziły otwartą grę. Mimo prowadzenia Szwedów, osiągniętego w pierwszej połowie zawodów, wynik spotkania niemal do ostatniej chwili wisiał na włosku, gdyż napad niemiecki z zaciętością atakował bramkę zwycięzców poprzedniej olimpiady. Dopiero na cztery minuty przed końcem Szwedzi podwyższyli wynik, a tym samym zgasili cały zapał swego przeciwnika. Od tego momentu stroną atakującą była drużyna Szwecji.

Dopiero po Olimpiadzie wyrównał rekord świata w biegu na 100 m.

Zdobywca złotego medalu olimpijskiego w biegu na 100 m, Amerykanin Remigiano w drodze powrotnej do USA startował w Oslo. Dopiero tam doskonały ten sprinter osiągnął swoją szczytową formę. Wygrywając bieg na 100 m uzyskał czas 10,2 sek., a tym samym wyrównał rekord świata, należący do fenomenalnego Murzyna Joe Owensa.

Piłka wodna

W dalszym ciągu trwają na basenie olimpijskim zacięte spotkania waterpolistów o miano najlepszego zespołu na kuli ziemskiej. Wczoraj drużyna ZSRR po wyrównanej walce wygrała z Hiszpanią 4:3 (2:2), zaś Jugosławia nieoczekiwanie wygrała z Holandią 2:1 (2:0).

Na szermierczej planszy

Nie powiodło się Polakom Pawłowskiemu i Suskiemu w półfinałach indywidualnego turnieju w szabli. Szabliści nasi stoczyli pojedynki z najlepszymi szermierzami świata, przegrywając minimalnie. Tak Pawłowski, jak i Suski zanotowali na swym koncie tylko po jednym zwycięstwie.

Najlepszy w skoku z wieży

Na każdej olimpiadzie skoki z wieży należały do najbardziej efektownych, a tym samym i niezwykle atrakcyjnych widowisk. Nic dziwnego, że piękne ewolucje w powietrzu przy skokach do wody budziły i tym razem zachwyt wśród licznej widowni.

W skokach z wieży złoty medal zdobył Lee (USA), uzyskując notę — 126,7 pkt.

Brązowy medal w koszykówce zdobył Urugwaj

W meczach koszykówki o trzecie miejsce w turnieju olimpijskim Urugwaj pokonał Argentynę 68:59, zdobywając tym samym brązowy medal.

W spotkaniu o siódme miejsce — koszykarze Bułgarii sprawili miłą niespodziankę wygrywając z Francją 58:44.

100 m. styl. grzbietowym mężczyzn

W finale na 100 m stylem grzbietowym ustanowił rekord olimpijski Hawajczyk Ojakawa, startujący w barwach USA, czas 1.05,4.

Drugie miejsce zajął Francuz Bozon, trzecie Taylor (USA).

Węgry górą

w pływaniu (4x100) kobiet
w piłce wodnej i szabli

Piątek był szczęśliwym dniem dla Węgrów. W sztafecie 4x100 stylem dowolnym pływaczki węgierskie zdobyły złoty medal, wygrywając w czasie 4.24,4 — o 2,8 sek. lepiej od rekordu świata. Węgierki płynęły w składzie: Ilona Novak, Temesz, Ewa Nowak i Szeke. Na drugim miejscu uplasowały się Holenderki w czasie 4.29. Trzecie miejsce zajęły Stany Zjednoczone 4.30,1.

* * *

W finale piłki wodnej, zespół węgierski pokonał Włochy 7:2.

* * *

Finał szabli przyniósł Węgrom wszystkie trzy medale. Zwyciężył Kowacs przed Gerewichem i Bergelnym. Na czwartym miejscu uplasował się Włoch Darre.

Zdobywca trzech złotych medali olimpijskich znakomity długodystansowiec i rekordzista świata Emil Zatopek, zwany popularnie w Helsinkach „czechosłowacką lokomotywą" w rozmowie z Marokańczykiem Mimoun, który dwukrotnie musiał uznać wyższość Zatopka, ulegając mu w biegach na 5000 i 10.000 m.

CAF

20 kandydatów do 10 złotych medali

Dziś w finałach olimpijskiego turnieju pięściarskiego zmierzą się następujący zawodnicy.

Waga musza
Basel (Niemcy zach.) — *Broocks* (USA).
Waga kogucia
Hamalainen (Finlandia) — *Mc Nally* (Irlandia)
Waga piórkowa
Zachara (CSR) — *Capra ri* (Włochy)
Waga lekka
Antkiewicz (Polska) — — *Bolognesi* (Włochy)
Waga lekko-półśrednia
Miednow (ZSRR) — *Adkins* (USA)
Waga półśrednia
Chychła — (Polska) — *Szczerbakow* (ZSRR)
— Waga lekko średnia
— *Van Schalvik* (Południ. Afr.) — *Papp* (Węgry)
— Waga średnia
— *Tica* (Rumunia) — *Patterson* (USA)
— Waga półciężka
— *Pacenza* (Argentyna) — *Lee* (USA)
— Waga ciężka
— *Johansson* (Szwecja) — *Sanders* (USA)

6 dzień na kortach

nie minął bez niespodzianek

Wczoraj rano duże zainteresowanie wywołało spotkanie rutynowanego Olejniszyna z młodym Ślązakiem Licisem. Pojedynek ten odbył się podczas największego upału. Olejniszyn musiał się bardzo wytężyć, aby po 5 setach zapewnić sobie prawo walki w finale. Poszczególne walki Olejniszyn — Licis przedstawiały się następująco: 5 : 7, 6 : 2, 8 : 6, 1 : 6, 7 : 5.

Drugi ćwierćfinał w grze pojedyńczej mężczyzn przyniósł zwycięstwo Radzia nad Tłoczyńskim 6 : 8, 6 : 3, 6 : 1.

W ten sposób do finału zakwalifikowało się czterech tenisistów: Olejniszyn, Radzio, Buchalik i Niestrój, którzy rozgrywać będą spotkania każdy z każdym o pierwsze miejsce.

Największą sensację sprawili w grze podwójnej *Kramer i Tomaszewski*. Wyeliminowali oni po ciężkiej 5-setowej walce faworytów na pierwsze miejsce — Radzia i Kwiatka. W grze tej widzieliśmy, że tak Radzio jak i Kwiatek są wyraźnie bez formy. Zmarnowali oni cały szereg łatwych piłek przy siatce. Wynik: 5 : 7, 0 : 6, 6 : 4, 6 : 4, 7 : 5 dla Kramera i Tomaszewskiego.

Rewelacyjny Ślązak — Buchalik potwierdził, że jego poprzednie zwycięstwo nad Piątkiem nie było dziełem przypadku.

Radzio grał źle. Lekceważył przeciwnika i w pierwszych 2 setach po każdej niemal piłce, lekko przerzuconej na plac przeciwnika, biegł do siatki, a Buchalik... mijał go. W ten sposób pierwsze dwa sety wygrał Ślązak 7 : 5, 6 : 3, zaś trzeci Radzio 6 : 3, a ponieważ zapadł zmrok, grę przerwano. Będzie ona dokończona dziś o 8 rano.

A oto pozostałe wyniki:

Gra pojedyńcza kobiet: Jędrzejowska — Andrutowa 6 : 2, 6 : 1. Gra podwójna mężczyzn. Ćwierćfinały — Olejniszyn — Trechciński — Olszowski — Piotrowski 6 : 1, 6 : 4, 4 : 6, 6 : 3. Tomaszewski, Kramer — Buchalik — Jarek 2 : 6 6 : 3, 6 : 1, 6 : 1. Niestrój, Kowalczewski — Bratek, Ślusarz 6 : 4, 4 : 6, 6 : 2, 8 : 6.

Gry mieszane: Tłoczyńscy — Lebiedyńska — Ślusarz 6 : 1, 6 : 1. Zimorkówna, Kowalczewski — Gierykówna, Łuckiewicz 6 : 3, 6 : 2.

Gra podwójna kobiet: Tłoczyńska, Andrutowa — Lamperska, Tomaszewska 7 : 9, 1 : 6. Jędrzejowska, Popławska — Ryczkówna, Licisówna 6 : 0, 6 : 3. Ostaszewska Piątkowa — Lamperska, Tomaszewska 4 : 6, 6 : 2, 6 : 0.

Z. S.

17 sierpnia startuje Liga

W niedzielę 17 sierpnia rozpoczną się rozgrywki piłkarskie o mistrzostwo I ligi.

Przypominamy, iż w tym roku mistrzostwa rozegrane zostaną systemem 1-rundowym, a 12 zespołów podzielonych zostanie na 2 grupy. Włókniarz łódzki gra w grupie I w której znajdują się: CWKS, Gwardia Kraków, OWKS Kraków, Ogniwo Bytom i Górnik Radlin.

Swój pierwszy mecz Włókniarz rozegra w Łodzi z Ogniwem Bytom. W następnym tygodniu łódzcy piłkarze wyjadą do Krakowa, gdzie zmierzą się z Gwardią.

Najszybsze kobiety świata — finalistki biegu 80 m przez płotki, w których Australijka Strickland ustaliła nowy rekord świata, uzyskując czas 10,9 sek. Stoją od lewej: Senbucher i Domagalla (Niemcy zach.), Gulubiczn(ia (ZSRR), która zdobyła srebrny medal olimpijski, Australijka Strinckland i Angielka Desforges.

CAF